

XXXVIII. 148. Dulcedinem nominis Dei soli norunt, qui gustarunt, *viii*, 481.
Hartvitis, 188. Dulcedinem dulcedinem Dei, *xvi*, 188. Dulcedine Dei absconditum inimicorum velut spernitibus, *xii*, 228, 232. Dulces amoris absconditum Deus nisi tubus utilis est timor, *vii*, 386, 387. Dulces huius vita est minima cuncta, qui incauti captiuntur, *xii*, 72.

Dulcitas est volupta, sed dulor Deus, *xx*, 420. Quidam blanditus iniurias et dulcis est iniurias, amara est veritas, *xx*, 294. Dulcis si sunt in seculo, cum amaritudine digeruntur, *vii*, 481.

DULCITAS tribuna et notarius, *xxxvii*, 183; *xxxviii*, 218; *xli*, 563, 569. In Africa legum imperialium executor adversus Donatistas, *xli*, 148, 563. Instituti ab Augustino caput qui cum Donatistis se gerat, *ibid*, 146. Primum editio eos apud Thamagden admonet, *ibid*, 148. Hoc editum altero explicat, *ibid*. Scribit ab Gaudentium Donatistarum episcopum Thamagdensem, *xli*, 563. Honorablem eum tractat quam decebat hereticum, *xli*,

448. Rescripta Gaudentius Augustino mittit refleenda, *ibid*, 586.

DUDENARIUS numerus pro universitate ponitur, *iv*, 75. Dudenarii numeri perfecti est, *ix*, 95, 96. Dudenarii numeri corporis, *xv*, 320. Dudenarii numeri Apostolorum sacramentum magnum, *x*, 221.

DUXPLEX cor mentientis, *xix*, 141.

DUX DOMINUS iussit, sed magna proumisit, *xvi*, 308, 309. Quia dura sua laborantibus eidem ipsis mitescunt anamibus, *xvii*, 285.

DURITA peccatorum in persistente laeternas solvit a facie Dei, scit fuit cera a facie ignis, *ix*, 263. Durissimi sunt inter predestinatos, et quasi crystallum dur, tamen non sunt misericordiae Dei, *xii*, 39.

DURITUS et error Iudeorum, *xiv*, 35, 36.

DESTR demones quidam, sic a Galli nuncupati, *iii*, 269.

DUOMONIALITAS, *xvi*, 615.

DVTIS, quod est Occidens, *xiii*, 175.

E

EBIOTIS heretic, *xxvii*, 220.
EBRIETAS sancta, *xx*, 174. Ebus effectus, *viii*, 51, 503; *xii*, 151. Ebrietatis mentis sobria, et laudabilis, *xxvi*, 188, 189. Ebrietatis spiritualis, *xvi*, 371. Ebrii Martires ad passionem duebantur, *viii*, 51; *ix*, 503.

Ebrietatis peccatum, *xxxii*, 345. Ebrietatis peccatum consuetudo vilit, et contemnit, *xvii*, 317, 318. Ebrietatem non solum sine horrore nominare, sed et cum hilaritate predicare populi jam consueverunt, *xxxi*, 339. Ebrio nihil insanius, *xii*, 152. Ebrietatis et male consuetudinis pugna, *xix*, 269, 270. Ebrietatis cavenda, *xx*, 174. Lex aeterna eam condemnat, *xxx*, 43. Ebrietatis frequens tempore Augustini, *xxxix*, 211. etiam inter ministros Christi, *ibid*, 209. Ebrietates in hono-

rem SS. Martyrum quotidie celebantur solita lugit Augustinus, *xxxvii*, 304. Calicibus Martires persequuntur, qui in eorum solemnitatibus inebriantur, *ix*, 109. Ebrietatem carpit Augustinus, *xxxviii*, 347, 348. Ebrietates in solemnitate S. Leonii de Ecclesia pulce per Augustinum, non sine ipsius periculo, *xx*, 304. Ebrietates in solemnitatibus Martirum usitata, in omnibus aut prope omnibus transmarinis Ecclesia desierunt, *xxxviii*, 305. Ebrietates suas Donatisti, ad Psalmorum canticum, quasi ad tubas inflammat, *ibid*, 521. Ebrietatis pro saturitate frequenter in Scriptura, *xii*, 488.

EBRIOSITAS inter et chribus plurimum interest, *xxix*, 45.

ECBOLA, *xxxix*, 73, 75.

ECCLIESA varia nomina, *xxxx*, 431.

ECCLIESA ex vocazione appellata, *xvii*, 46. Tota instituta est ad colendum unum Deum, *xvi*, 134.

ECCLIESIA antiqua, *xxxii*, 257, 258. Eccliesia primi in celo, *v*, 328. Eccliesia in II Genesios cap. preannuntiata, *xxvii*, 320, et in area diluvii, *xxx*, 524, 545. In benedictione Abrahams, *xvi*, 261. Eccliesia est verum Abraham semen, *vi*, 357. Predictiones Prophetarum de Eccliesia, *ii*, 470, 471; *xxvii*, 373. Eccliesia in ipsius et promissionibus iam tenua figurata et prophetata presceleranter parturit Sancto, *xxviii*, 490. Proprietate de illa implice, *xxxv*, 9.

ECCLIESIA regnacionis, *xvii*, 323. Eccliesia regnante, *xxxvii*, 403; *xvii*, 546. Ipsa illius est caput, *xix*, 467. Eccliesia est corpus magnum, unius capi- tis magnum, *xvii*, 36. Una dominus, *ibid*. Eccliesia et Christus caput et corpus, unus homo et unus Christus, *xi*, 380; *vii*, 273, 292, 424; *xvi*, 214, 215, 511; *ix*, 4, 5, 38, 60, 109, 110, 121, 172, 351, 492; *x*, 183, 309; *xii*, 124, 303, 304, 338, 361, 408, 493, 494; *xii*, 167; *xxx*, 307; *xxxii*, 322, 323.

Eccliesia in Christo etiam a Verbo suscepit est, *vii*, 129. Verbum ipsum non est pars Eccliesie, sed ut eius caput, factum enim caro, *xii*, 352, 353. Eccliesia carni Christi adiungit, et fit Christus totus, caput et corpus, *xvi*, 448. Eccliesia corpus Christi est, et templum, et domus, et civitas; cuius caput et habitator, et sanctificator, et rex Christus est, *xii*, 180. Eccliesia Catholica sola est corpus Christi, *xii*, 478. In corpore Christi quid caput, quid barba, quid oris vestimenta, *xxxii*, 134.

Christi et Eccliesia aliquando una persona intimata, *v*, 37, 38. Christus ex persona Eccliesie et Christi vox una, *xix*, 112. Eccliesia in Christo, et Christus in Eccliesia patebatur, *xii*, 20, 21.

ECCLIESIA Christi coniux, *iv*, 429, 430; *xii*, 113, 133, 303. sponsa Christi, *xvii*, 481; *xix*, 561; *xx*, 409. Christi est sponsa in ocullo, *xxx*, 41. Eccliesia sponsa Christi matrem Synagogam reliquit, ut ei adhaeret, *xvii*, 433. Eccliesia nurus Synagoge, *viii*, 294.

293. Eccliesia nuptia celebrantur, *xvi*, 460. Christi et Eccliesie matrimonium, multa charitate compaginatur, *x*, 293. Eccliesie matrimonium cum Deo aeternissimum est; nemus offendit unum, et alterum proumerit, *ibid*. Eccliesia ta- buris matrimoniales, *xvii*, 405, 407. Eccliesia a Deo cuius nubil dotata, ab illo decorata, ab illo redempta, ab illo sa- mata, *vii*, 310. Sanguine Christi donata, *xx*, 398; *xxxii*, 57, 106, 107. Eccliesia promissionem velite gerneris adamanit in numeribus sponsi sui, *xviii*, 400. Eccliesiam ut fundaret Christus, induit de- corem ad eum quibus placebat, et fortitudinem ad eos quibus displacebat, *x*, 333, 334. Eccliesiam amat Christus dum subie foeda esset; revertit fideitate, formavit pulchritudinem, *viii*, 284. Eam pulchram fecit Christi fuditias, *xviii*, 144, 145. Eccliesia dealutat et decoratur, *ibid*, 143. Eccliesie pulchri- tudo a Christi passione velut ex radice processit, *xvii*, 333. Si miraris Christi humilitatem proper Eccliesiam, noli jam mirari Eccliesie celititudinem proper Christum, *x*, 101. Quidquid habet sponsa unde Christo placet, ab illo ha- bet, *viii*, 310. Eccliesia rector, sponsus et redemptor Christus, *xii*, 303.

ECCLIESIA de sposo nascitur, *xvii*, 109. De latere Christi, *xv*, 133; *xvi*, 202; *xvii*, 483. Eccliesia nubil quando sponsus moritur, *xvii*, 109. Eccliesia formatione mystico significat mulieris formatio, *v*, 471, 472; *xii*, 400; *xii*, 303; *xv*, 48. Eccliesia velut uterus fons haplismi, *xvii*, 178. Eccliesia nubilus de lignis crucis Christi, *x*, 33. Eccliesia uni- tatis societas cur tanquam propinquum est opus Spiritus sancti, *xvii*, 316, 317. Eccliesie hoc Spiritus sanctus est, quod nos- tri corpori anima, *xx*, 398. Qui Spiritu- tum sanctum in Eccliesia esse negant, si- nules Pharisaei qui negligebant esse in Christo, *xvii*, 291. Eccliesia tota una vidua, *xii*, 203. Eccliesia vidua est ab- sente sposo, *xii*, 492. Eccliesia de pa- tre soror Christi, *xxx*, 44, 42. Eccliesia Christi soror de sancto eius, proxima de accessu, columba de spiritu, per- fecta de sermone, *xvii*, 407. Eccliesia mater nostra, *x*, 293. Eccliesia dictur filia proper successionem, mater prop-

ter prælacionem, *xii*, 283. Ecclesia Christi uxor, et mater et filii, et fratres et sorores, *ibid.* 227. Non habebit Dominus patrem, qui Ecclesiam noluerit habere matrem, *xxvii*, 106, 107. Ecclesia sibi est et mater et filii, *xv*, 275. Ecclesia mater est, et ubera ejus duo Testimonia, *xvi*, 480. Ecclesia diligenda est a matre, *xxi*, 254. Amenus Deus sit patrum, Ecclesiam sicut matrem, *x*, 283. Ad Ecclesiam amorem adhortatio, *xxxvii*, 130.

Ecclesia sollicitudo pro filiis, *xxvii*, 130. Ecclesia sollicitudo pro filio, *ibid.* Ecclesia pueris sibi commendatus quantum curam debet, *xii*, 379. Ecclesia munera erga omnes qui primum deos, postea caritatis sunt, *xxxvii*, 197, 198. Ecclesia Christi sponsa et virgo fecunda, *xxvii*, 56. Ecclesia ergo appellata est, *xii*, 63; *xv*, 407. Ecclesia tota virgo dicitur, *xii*, 15, 16; *xxxvii*, 247. Tota una virgo, *ibid.* Ecclesia omnes gradus, una virgo, est, *xv*, 409. Ecclesia virginitas in quo sit, *xx*, 19, 30. Tota in castitate aliquæ integrato cordis debet virgo esse, *xii*, 441. Invenit mortuix, et facta virgo, *xii*, 157. Virgo est in hoc seculo, nubila in futuro, *xxxvii*, 58. El virgo est, et mater, *xix*, 190; *xv*, 19, 27, 28, 30, 39, 117, 118. Perinde ac Maria, *xxxv*, 284. In omni terra foundations quando Christus super colos exaltatur, *xxvii*, 109. Ecclesia appellatur tangam sterili que non parvitat, *xiii*, 388. Ecclesia sine corruptione foecunda virgo, mater, *xxxvii*, 399. Quotidie parit, et virgo est, *xxxv*, 120. Ecclesia parvum per Evangelium, *vii*, 101. cum dolore, *ibid.*

Ecclesia firmamenta et columnæ sunt Apostoli, *xii*, 34. Sunt ejus ossa et fortitudo, *vii*, 285, 286; *x*, 28. Fundamenta et portæ, sicut et Prophete, *x*, 220. Ecclesia filie Apostolorum, filiae regum sunt, *vii*, 306. Ecclesia colestis stabilitas, *xxv*, 135. Ecclesia virtus, dilectio ejus, *xii*, 40. Ecclesia fundatum et caput Christus, *xci*, 421. Ecclesia fundamentum sursum in celo, et quare, *vii*, 377; *x*, 219. Ecclesia non super homines, sed super Christum adiuncta, *xviii*, 344. In Ecclesia vera et salubris est, et quadammodo germana

atque radicalis Christiana societas, *xxxvii*, 372.

Ecclesia ex omnibus gentibus congreganda predictur, *iiii*, 470, 474, 475, 484, 486. Congregator ex omnibus etatis, *vi*, 613. Humilitate, non potestate initio congregata est, *xii*, 386. Christus ostium Ecclesie, *xv*, 497, 507. In Ecclesie quatuor ob flumina mundum, *xvi*, 507. Quatenus et Ecclesia vel venient Paganis, vel reuentant hereticis, *xxxi*, 332. In Ecclesie initior vel primariatem, *xv*, 498. Ecclesia per humiliatem presentem, futuram comparat celitudinem, *iiii*, 516. In quantum culmen erecta est, *xviii*, 73, 74. Ecclesia, Christi crux exaltatur, *xxvii*, 140.

Ecclesia doctrina et fides, *iv*, 320; *xxxvii*, 531, 532. Ecclesia doct est quod credidit, non quod novit, *xxi*, 418. Ecclesia Catholica venientibus precipit fidem, herefici promptius rationem, *xxvii*, 25. In Ecclesia Catholica plebs non intelligendi vivacitas, sed credendi simplicitas utissimam facit, *xxxvii*, 184.

Ecclesia eritis quis lucrari vult, *xvii*, 409. In Ecclesia corpus nemo intrat, nisi prius occisus, *xii*, 64. Ecclesia quidam modo mandat, quos per Sanctos suis in corpus suum traxit, *vii*, 409.

Ecclesia una, vera, catholica, *xvii*, 193. Ecclesia sursum in Angelis, deorsum in omnibus fidelibus, *xii*, 289, *xxxvii*, 137. Ecclesia ex parte peregrina, ex magna parte manens in celo, *xiiii*, 68. Una tamen Ecclesia, *xiiii*, 234. Una est vinculus charitatis, *xxvi*, 134. Ecclesia in sanctis Angelis beata, sua parte peregrinanti opitulatur, *ibid.*

Ecclesia una ex Judiis et Gentibus, *xix*, 173; *xv*, 536, 537. Ex præcepto et circumcisione congregata, *vii*, 349; *x*, 72, 73. Ecclesia Christi ibi plantata est, unde eradicata sunt spina Synagogæ, *vii*, 229. Ecclesia inter et Synagogam differencia ex nomine nitione, *x*, 124, 125. Ecclesia Gentium proselyta, adventitia ad patres, non de carne corum nata, sed imitatione filia, *xii*, 491, 492. Ecclesia etiam ante Christi adventum erat in Sanctis, *xvii*, 177. Ecclesia membra

erant Saneti qui Christum precesserunt, *xv*, 457, 525.

Ecclesia est una, *xxxvii*, 212. Ecclesia unica, non utique nisi una Catholica, *xvii*, 290, 291; *x*, 40. Ecclesiam vocat Christus unicam suam, *vii*, 298; *x*, 38, 39. Ecclesia una et multiplex, quomodo, *xii*, 394; *xiiii*, 84. Ecclesia multe quidem inventur die in Scripturis, sed illius unica membrum esse intelliguntur, *xxxii*, 250; *xxxiii*, 67. Ex omnibus filiis regum fit una quadam regina, *vii*, 308. Ecclesia particulares dicuntur isti, *x*, 449. Linguis omnium gentium loquimur in Ecclesie unitate, *xv*, 363. Ecclesia unitas est, *x*, 48.

Ecclesia unitas commendatur, *vii*, 314, 356; *ix*, 390, 391; *xv*, 474; *xv*, 91; *xvii*, 67; *xix*, 137, 386, 401; *xxi*, 374, 375, 376, 377. Christus Ecclesiam nodo unitata charitatis (nam quam sanitatis aristrigat), *iv*, 429, 430. Ecclesia unitus compagno isti, *xxxvii*, 134. Unitas sic singulariter, sicut unitate corporis Christi, qui sunt in pace Christi: it autem sunt in pace Christi, qui sunt boni voluntatis, *xiiii*, 231. Heretici, Iudei et Pagani unitatem fecerunt contrarium, *xiiii*, 249. Ecclesia pars dividit peccata, *xxxvii*, 296, 299, 302, 303. Ita ita non est in malis, sive intra ecclesia temporalis aliquando in suis iumentis patitur tempestates, ut in quietibus locis non cognoscantur; sed tandem etiam illic latent, *ibid.* 303. Per christianum membrum sibi invicem et carpi colorent, *xxxvii*, 213. Ecclesiam constare omnium et concordibus docuit Cyriacus, et testimonio Prophetico, et significacione sacramentorum, *xxxvii*, 449, 450. Orationes Sanctorum qui sunt in Ecclesia quantum pro sint, *ibid.* 302.

Ecclesia morem ex amissis filiis consulariter perfectio unitatis, *xli*, 47. Ecclesia Catholica unitas domo lingua significata, *xvii*, 433; *x*, 388. Unus qui sanabatur in piscis unitatem Ecclesie figurabat, *xv*, 390; *xii*, 213, 216; *x*, 67. Sicut et Petro oves a Christo commendate, *x*, 596. Omnia clamant pro unitate, *xiiii*, 23, 24.

Ecclesia illa unius columba ex solidi Sanctis perficitur, *xxxi*, 416, 417. Ad eam non pertinet heretici, neque schismatici, *xxxvii*, 37, 38. Christum caput habere non potest, nisi qui in ejus cor-

pore, hoc est in Ecclesia fuerit, *xxxii*, 274. Qui heretice scilicet de Ecclesia alijcuius secularis momentum causa exire noluerit, tam scilicet ab ea separatis habentur et quanto magis errori et divisionis fallacia simulacionis adjungit, *xxxi*, 335. Extra Ecclesiam sunt qui vel de capite Christi, vel de corpore ejus, a Christi testificatione dissentiant, *xxxxi*, 210, 219. Multi, qui extra Ecclesiam sunt et appellantur heretici, muliti et bonis Catholicis meliores sunt secundum Del praescientiam, *xxxii*, 133. De Ecclesia omnes hereses exierunt, tanquam armamentum iniuria de vite praecisa, *xxvii*, 38.

Ecclesia per hereticos tangunt civiles libet qualiter, *x*, 242. Si tua impatiencia concauserit latera matris Ecclesie, cum dolore quidem to excutit foras; sed magis male tuo, quam suo, *xv*, 32. Ecclesia, sicuti Rebecca, pariente discormentur, quasi monens pregnans peritio, *xii*, 115. Ecclesiam cur Deus turbari sinat, *xxi*, 228. Ecclesia turbare separatione schismatricorum et hereticorum, *xvi*, 121. Ecclesias membra nonnulla seu frumenta, pravalebitibus hæresum et schismatum seditionibus, obumbrata sunt, *xxxii*, 296, 297. Ecclesia temporalis aliquando in suis iumentis patitur tempestates, ut in quietibus locis non cognoscantur; sed tandem etiam illic latent, *ibid.* 298. Ecclesia quadam conculetaria, *ibid.* 298. Quidam omnino praecisa, *ibid.* Boni ab Ecclesia per seditiones expulsi, ut se gerente debent, *xv*, 327. Ecclesia omnibus errantibus uitetur ad proiectus suos, *ibid.* 326. Quid in Ecclesia detinere debet Christianum, *xxvii*, 184. Parvuli in nido plenusmet, et alas charitatis alimento sunt fidei munitum, *xxxvii*, 87, 88.

Ecclesia interior est, et exterior, *vii*, 818. Ad Ecclesiam non solum pertinet, sed pertinet schismati. Sed etiam parvus, *xxxi*, 249. Multi, qui violentur foris, intus sunt; multi qui violentur intus, foris sunt, *xii*, 254; *xxxvii*, 379, 380. In Ecclesia multi qui ad eam non pertinent, *xxxi*, 312, 313, 314. In Ecclesia non pertinet, qui evibus Christi corporali tantum communione miscetur, *xviii*, 315. Ecclesia palea separata, et

pales interiores, **xxxii.**, 446. An periores sunt exterioris quam interiores mali, magna questio, **xxxii.**, 323. Ecclesia quodcumque quis coheret, non desperata sanitatis est; secus qui precessum est, **xix.**, 168. Intra Ecclesiam falsi Christiani, et inter impios Ecclesiam filii, **i.**, 27. Non omnes qui sunt in Ecclesia regnanti cum Christo, **iv.**, 92. Ad Ecclesiam non pertinet mali, **xv.**, 472, 475; **xxxii.**, 324, 367, 378, 386. Non perfidem avari, et ceteri mali, **xxxii.**, 301, 302, 303, 312, 313. Mali corporaliter in Ecclesia, spiritualiter foris sunt, *ibid.* 398. Ab Ecclesia separata, et corporali separatione hereticorum occulta vero et spirituali, mali, **v.**, 542. Etsi non rebaptizantur Donatistae dum ad Ecclesiam transire, **xli.**, 149. Ab illius Ecclesie, quia sine macula et rura est, unitate semper divisus est, etiam qui congregationis Sanctorum in carnali obduratione miseretur, **xxxii.**, 259, 260, 261, 262.

Ecclesia. Quia Sanctorum Ecclesia in terris, **xxxi.**, 180, 181. Ecclesia Catholica appellata est, quia per totum est orbem diffusa, *ibid.* 273. Ecclesiam confundendum dicit ad Aram Noe, **xxxii.**, 339; **xxxv.**, 440. Ecclesia Christi cypri Petri, **xxxii.**, 299, 300.

Ecclesia ager, **xxxii.**, 344. Ecclesia ager, id est, mundus, per mundum est diffusa, **xxxv.**, 26.

Ecclesia in iis qui sedificant supra petram, non vero in iis qui sedificant supra arenam, **xxxii.**, 285, 286, 292. Extra petram sunt, qui audiunt verba Christi, et non faciunt, **xxxii.**, 432. Ad Ecclesiam pertinet omnes fidèles qui fuerint, qui sunt, aut qui futuri sunt, **ix.**, 152. Predestinati dividit nullo modo possunt ab Ecclesia, **xxxii.**, 373. Nec ab ea sunt exclusi aut separati penitentes, **x.**, 23. Ab Ecclesia separati, quandiu contra illam sentiunt, boni esse non possunt, **xl.**, 171. Extra illam necessum est in eternum schismatis moriantur, **xxi.**, 390. Extra illam non ovem Christi, sed hanc pascuntur a schismatis, **xx.**, 305. Extra illam existens nec audit, nec videt; et qui in illa est, nee surdis, nec cæcis

est, **viii.**, 166. In ventre Ecclesie veritas manet; quisquis inde separatus fuerit, necessum est ut falsa loquatur, **ix.**, 32. Ab ea præcius frustra de forma gloriantur, **xx.**, 400. Et fors fumi alpina in nomine Christi, non contra Ecclesiam; et intus ex parte diaboli contra Ecclesiam, **xxxii.**, 327. Et accide potest ut homi aliquando inquit doceant salva charitate; et tali aliud salutem sine charitate, **xxxii.**, 327. Opera bona quia præter Ecclesiam sunt, inutilia sunt, **x.**, 147. Extra Ecclesiam unitum non prodest quidquid operatur lædere, **xxxii.**, 149. Nihil modesti virginitatem servare, **xli.**, 171. Aut mori pro Christi nomine, **xxxix.**, 322, 323. Martyres nominis in Ecclesiæ unitate honorandæ, **xx.**, 507. Spiritus sanctus, tanquam anima corporis Ecclesie, extra eam non habetur, **xviii.**, 265; **xx.**, 381, 398, 399. Non remissio peccatorum, **xviii.**, 320. Extra eam nemo exauditur ad aternam salutem, **viii.**, 257; **x.**, 504; **xli.**, 193. Quidquid boni haberi potest in orationibus, et clementiis, non posse extra Ecclesiam prodebet prolatior exemplio Cornelii, **xxxii.**, 345. De hominibus quidem dici potest, quod extra unitatem Ecclesie Deus non habet aliquum sursum, non de sacramentis, **xxxii.**, 324. Extra Ecclesiam Catholicae tonit potest haberi præter salutem, **xxxii.**, 336; **xxxii.**, 163. et salutis spem, **xxxii.**, 212. præter charitatem, *ibid.* 349. Orationes Sanctorum qui sunt in Ecclesia, quantum proximæ, **xxxii.**, 302. Quoniam adjutum vel non, *ibid.*

Ecclesia sancta Catholica que, **xx.**, 117, 120; **xxxvii.**, 23. Unde Catholica dicunt, quod tota orbe diffundatur, **xxxvii.**, 478. Ecclesia Catholica non est nisi ea, quae per terrarum diffunditur, **xxx.**, 240. Ecclesia tota orbe diffundatur et per omnes gentes dilatatum esse, ostenditur contra Donatistæ, **vri.**, 413; **viii.**, 314, 315, 404, 529, 533; **ix.**, 17, 251; **x.**, 315; **xli.**, 45; **xlii.**, 22, 24, 25; **xviii.**, 33; **xix.**, 14, 144; **xx.**, 222, 381; **xxvi.**, 8, 37, 203; **xxxv.**, 189, 467; **xxxii.**, 11, 12, 18, 20, 42, 43, 78, 79, 85, 98, 99, 117, 180, 196, 197, 316, 324, 327; **xxxii.**, 56, 94, 203; **xxxvii.**, 470, 478, 481, 484; **xxxix.**, 74, 75; **xi.**, 86, 443; **xli.**, 171. Eccle-

sia quibus praeconsim predicator, quibus mysteriis commendatur, quibus sacramentis occultatur, qua prædicatione reveratur, **xii.**, 163. Quia Ecclesia Catholica, **xxxvii.**, 71, 80. Ecclesia magna, sola Ecclesia Catholica, **xix.**, 199. Ecclesia homo est ubique diffusa, cuius caput sursum est, membra deorsum, *ibid.* 213, 254. Jam totum corpus locutum omnium linguis, et quibus nondum loquitor, loqueretur, **xix.**, 31. Universitas Ecclesie quadruplicata figura est, **vi.**, 816.

Ecclesia ubique est, **xi.**, 512. In unius terra de Deum clamat, **xi.**, 554; **xlii.**, 46, 47. A quatuor mundi partibus in nomine Trinitatis vocatur, **x.**, 221. Ecclesia Sanctorum, Ecclesia Catholica est, non Ecclesia hereticorum, **xviii.**, 66. Ecclesia Catholica in toto orbe, hereses quoque in sua tantum parte, **xviii.**, 19. Ecclesia eadem ubique Catholica, heresi non ubique nisi illi et ali, **xxxii.**, 445. Ecclesia Catholica tabernaculum Domini; Ecclesia auctor hereticorum, tabernacula viri, tabernacula peccatorum, **xix.**, 318. Ecclesia Catholica pars Donati non est, **xxxvii.**, 471. Non est in sola Africa, **xxxvii.**, 300. Ecclesia que non communicat omnibus gentibus, non est Ecclesia Christi, **xxxii.**, 226. Ecclesia transmarina, **xviii.**, 38, 39. Ecclesia tota una arbor est, **xix.**, 233. Ecclesia Catholica per totum mundum fructificat et crescit, **xxxvii.**, 36. Ecclesia ex auctor radice surgens gloria per omnes gentes, **xvii.**, 533. Marmore sanguine seges Ecclesie fertur, et colludebit, **v.**, 289; **viii.**, 216; **x.**, 61; **xi.**, 343. Ecclesia propagata, fructus derelictionis tribulacionis, reproachionis Christi, **xli.**, 39. Ecclesia futuram in omnibus gentibus, Scriptura promittit, **xxxvii.**, 461. Promissiones Dei ex Ecclesia diffundenda per orbem universum, **xxxii.**, 121, 123. Moxia et parte complete, *ibid.* 123. Ecclesia quoniam corporis ab Iherusalem, inde ita per omnes gentes, **xxxii.**, 245.

Ecclesia quia iudicio cognoscenda, **xxxvii.**, 373. et unde demonstranda, **xxxii.**, 274. Ecclesia non quisque nostrum in justitia sua querit, sed in Scripturis divinis, **xxxii.**, 194. Ecclesia ubi sit, in verbis Domini tantum

querit debet, **xxxii.**, 213, 217, 219. Ecclesia Catholica in Scripturis agnoscitur, **xxxix.**, 307, 308, 460. In Scriptura significata, **xxxii.**, 63. Probatur ex Scriptura, **xxxii.**, 255, 272. immunitabilibus testimoniorum, **xviii.**, 32, 41; **xix.**, 237. Et primum ex Lege ostenditur, **xxxii.**, 223, 251. ex Genesi, *ibid.* 276, 293, 440. ex Psalmis, *ibid.* 233, 276, 294. ex Prophetis, *ibid.* 256. ex Isaia, *ibid.* 276, 294. ex Evangelio, *ibid.* 237, 275, 277, 288, 294.

Ex Evangelio Luce **XXIV** agnoscitur, **xx.**, 220. ex Actibus Apostolorum, **xxxii.**, 241, 275, 277, 294. ex Epistola Apostolica, *ibid.* 275. ex Apocalypsi, *ibid.* Ecclesia per omnes gentes futurum portendebat dominum linguarum Apostoli imperitum, **xxxii.**, 350. Ecclesia Catholica Petro in visione ostensa, **xix.**, 246. In quibus litteris apparet Christus, appareat et ipsa Ecclesia, **xxxii.**, 441; **xxxii.**, 460; **xi.**, 442. Ecclesia tota orbe diffusa, quoniam erat cum Abrabe prædicta, **est.** **xvii.**, 107. Operat ut Ecclesia sit in omnibus gentibus; non ita tamen, ut omnes qui ibi fuerint, credant, **xvii.**, 134. Ecclesia sponsus super omnes eadæ, ipsa sponsa super omnem terram, **xvii.**, 62. Obscurum dicitur Prophete de Christo, quoniam de Ecclesia, de qua majoris quam de Christo contentiones excitandas fore previdebant, **vii.**, 419, 414. De Ecclesia Christi non magis potest dubitari, quam de ejus corpore qui resurrexit a mortuis, **xix.**, 220. Harcerorum cæcitas de Ecclesia, par est exercitati Judeorum de Christo, **xvii.**, 325. Non sunt tali hereses contra Ecclesiam, quoniam sunt testimonia Legis pro Ecclesia, **xix.**, 23, 24. Testimonium Scripturae, quibus Ecclesia tota orbe diffundenda predicitur, quam inepte respondant. Donatiste, **xxxii.**, 236. Ecclesia Catholica astraruit, et contra objecta Vincenti defendit **xxxix.**, 188. Catholici dici ex omnium præceptorum observatione siebat, *ibid.* 190, 210. Et ad probandum non ubique Ecclesiam diffundi, locum Hiilarum assumebat, *ibid.* 190. Locum explicatur, *ibid.* 195, 197. Ecclesia universitas quoniam contra Donatistas ex ipsa eorum rationibus ostendatur, **xxxii.**,

526. et ex ipsa eorum confessione, *ibid.*
517. Ecclesia Catholica etiam ab ini-
miciis nominatur, *iv*, 328.

Ecclesia vera non est opera et invi-
sibilis, *xxxii*, 263. Abscondi non potest,
ibid. 337. Cunctis clara est atque con-
spicua, *ibid.* 377. Neminem latet, *ibid.*
43. Latero non potest, *xvi*, 473. In
manifestatione posita, *vii*, 271, 272. Sub
nomine quasi secreta et apocrypha ve-
ritatis, et hominum pietatis agno-
cenda, *xxviii*, 379. Toto orbe notis-
sima, nec in deserto aut in cubiculis
quarundam, *xxxii*, 296. Ecclesia post hoc
seculum ex nulla parte se latet, *viii*,
316. Ecclesia doctrina, Juliano dogma
populare, *xxxvi*, 318, 319. Ecclesiam
Catholicam humananus esse figuratum,
dicere audebat Donatista, *xxxxi*,
237.

Ecclesiam de orbe terrarum perisse
Donatista volunt, *xxxii*, 222, 242,
144, 189; *xxxii*, 58, 132. contagio-
malorum Afrorum, *xxxii*, 378, 379.
Ceciliani peccato, *xxxii*, 195. propter
crimina Ceciliiani seu vera seu falsa,
xxxi, 242. et in sola Africa remansisse,
xxxi, 144, 147, 148. Ecclesiam ad
exiguum partem terre redigere conantur
Donatista, *xxxxi*, 69, 89, 117. Imper-
iale vel facilius quædam Scriptura
testimonia afferunt Donatista ut Eccle-
siam de toto orbe perisse ostendant,
xxxii, 254, 255, 257, 258, 260, 265.
Frustra perturbit dicunt, *viii*, 33.
Ecclesia totius orbis temere condem-
nat Donatista, *xxxii*, 89, 89. Temer-
itate invenit accusam, *ibid.* 378, 379.
Ecclesia Catholica meritoque ap-
pellabatur, *xxxii*, 166. Ecclesia toto
orbe diffusa, impie ac caluniosum obiecti
crimina Ceciliiani, ex Scriptura ostendat-
ur, *ibid.* 64. Ecclesia semperente non
poluit malorum, *concio*, *xxxii*, 348,
330; *xxxii*, 29. Peccata aliena non
maculat, *xxxii*, 180, 181. Ad eam
non pertinent malorum in ea committi-
tuntur, *xxxii*, 87, 89, 93. Nulli si
præjudicium quædam, *ibid.* 33, *xxxii*,
440; *xxxii*, 36, 38. Iusti non
obscenæ peccata quæ in sua commi-
tuntur, *xxxii*, 233, 254. Ecclesiam transmarinam criminis Afro-
rum non contaminari confessi sunt Do-

natistæ in collatione, *xxxii*, 142. Eccle-
sia perisse existimanda est, si per-
catum aliorum contaminat, *xxxii*, 431,
435. Si nulli bonus maculat in eadem
communione ante Cyriam, *xxxii*,
376, 377. Ecclesia si contagione male-
rum de orbe terrarum perire, periret et
apud Donatistas, *ibid.* 215. Ecclesiam
perisse tempore Cyriam dicere, non
audient Donatista, *xxxii*, 230. Si jam
perierat Ecclesia temporibus Cyriam,
unde ergo origo Donati et Majorini?
xxxii, 249, 272, 275; *xxxii*, 24. Ec-
clesiam polluire non possunt Afri
ditantes, si Maximianista non polluer-
et Donatista, *xxxii*, 517. Ecclesia Ca-
tholica Afrorum criminibus perire non
potuit, *xxxii*, 248, 251; *xxxii*, 30.
Non maculari, *xxxii*, 366. Ecclesiae pro-
sopœpœia ad Donatistas, *xxxii*, 117,
131. Ecclesiæ status, et qui non perirent
Ariostonum tempore, *xxxii*, 297, 298.

Ecclesiæ interrampi non potest qui
pererat, *xxxii*, 287. Aut a diluvio usq[ue]
ad Abraham fuerit interrupta, *ii*, 281.
Ecclesia aliquando in uno solo homine,
aliquando in una sola familia fuit, *xii*,
142, 143. Ecclesia tota in Abraham,
Isaac et Jacob cogitanda, *xii*, 223. Ec-
clesia in aliis absentibus, in aliis re-
mittentibus transiens, in eternum est fu-
data, *xv*, 400, 411, 420; *x*, 64; *xii*,
48, 49. Ecclesiæ dicunt perisse quæ
in illa non sunt, *xii*, 48, 49. Ecclesiæ
decollare volunt Donatista, *xii*, 117.
Ecclesia malorum communione non es-
deleta, *xxxii*, 202, 205, 206. Eccle-
siam non perisse de toto orbe ostendit-
tur, *xxxii*, 266, 267. Ecclesia non
vincitur, non eradicatur, ne cedit quæ-
buslibet tentationibus, donec veniat se-
culi finis, *xv*, 114. Ecclesia ne perire,
ne inclinari potest, *xii*, 123, 124. Ec-
clesia non deficit, *xxxii*, 67.

Ecclesia bonus cum malis toto orbe
permixtos habet, *iii*, 513; *vii*, 323;
xii, 148; *xiv*, 472; *xviii*, 48, 61;
xx, 165; *xxv*, 336; *xxxii*, 376;
xxxix, 200, 211. Pales et zizania cum
frumento permixta per totum mundum
usque ad diem iudicii, *xvi*, 292; *x*,
303, 304; *xxxii*, 114; *xxxii*, 63, 64.

211, 212. Duo genera in Dei domo exis-
tentium, *xxxii*, 451. Duo genera opera-
riorum, boni et similes, *xvii*, 268.
Ecclesia continet fortes et infirmos, *xxi*,
463; *xxxii*, 5. Necesse firmis esse potest,
nes sine infirmis, *xvii*, 345. Continet
spirituales et carnales, *xxxii*, 378. Utro-
rumque vita, *ibid.* Ecclesia constat ex
spiritualibus, tanquam ex celo et terra,
xii, 242. Carnales de Ecclesia in sorte
sunt Esai, *xvii*, 178. In Ecclesia qui
honores suos et commendatae sunt, *ibid.* 195; *xx*, 384. Ecclesia par-
vulos vel tanquam ova sollicita ait, *fove-*
vel tanquam infantes lacteas, *xxxii*,
399. Ecclesia docet, et in ea damat Deus
mores, que egregii philosophi ad rem
requirerunt, pollicebat, formabant,
xxxii, 160. Qui male vivunt in Eccl-
esiæ, dominum suum festinat spemulant. In-
tronunt, *xii*, 169. Qui sua querunt in Ec-
clesia, dicitur, *qui Christi oves, hoves*
et pulchramas vendunt, *xv*, 28. Quoniam
modo Ecclesia timet inquinare pedes,
dum pergit ad Christum, *xvi*, 104. Quo-
modo intelligendas sint propheticas in-
crepationes, quæ in totam interdum mul-
titudinem dicuntur, *xxxii*, 254. Unum
quælibet de Ecclesia tanquam Eccle-
siam Christi alloquitur, *xvii*, 37. In
Ecclæ boni et mali, *xxxii*, 324, 332,
373; *xxxii*, 255, 259, 270. ex ipsi Do-
natistarum confessione, *xxxii*, 56, 57,
103, 106. Ecclesia modo clauda est, ha-
bens liones et malos, *xvii*, 209. Ecclæ
fusa est et speciosa, *v*, 38. Ec-
clesia non idea deserenda, quia in ea
mali reperiuntur, *xxxii*, 323, 324;
xii, 443; *xii*, 169. eliam pastores, *xii*,
169, 170. Ecclesia non deserenda propter
zizaniæ, aut malos qui in ea sunt, *xxxii*,
23, 225, 236, 410, 491, 520; *xxxii*,
102, 104, 132. nec propter traditores
manifestos, *xxxii*, 414. Exempla, *ibid.*
181; *xxxii*, 184, 203. Constat hec
doctrina Cyriani, *xxxii*, 329; *xxxii*,
410; *xxxii*, 122, 144, 243, 245, 246,
247, 252.

Ecclesiæ non maculat malorum
Christianorum peccata, *xii*, 330. Male-
rum commixto corporalis nulla pertur-
bat, *xxxii*, 61. Ecclesia habet quod lo-
rat foris, quod genit in ius, *xii*, 409.
Ecclesia hic parturit et dolet, quare, *viii*,

483. Ecclesia quando parturit, filii sunt inuitus, boni et mali, *xii*, 145. Conciliatio Scripturarum de permissione honorum et malorum in Ecclesia, *xxxvii*, 69. Intra Ecclesiam boni et mali, extra eam boni esse non possunt, *ibid.* 28. Mali cum bonis membrantur et libunt corpus et sanguinem Domini, *ibid.* 120. Apóstoli ascendunt etiam mali; in apóstolis sunt frumenta, sunt et zizania, *xvii*, 330. In comparatione malorum, iusti pauci sunt, *xvi*, 254, 256. In Ecclesia eum pugnare horribilis Dei, cum multis autem signacula eius participanda, *xxxvii*, 873. Ecclesia a malis nunc discordat disparitatem morum, et eos tolerat in communicatione sacramentorum, *xx*, 130.

Ecclesia. Mali in Ecclesia nunc sic permisisti, ut non solum latentes nesciantur, sed plenamente propter imitatum pacis enim cogniti tolerentur, *xxxvii*, 62. Mali tolerandi in Ecclesia, *xxxvii*, 276; *xxxix*, 184, 310. Pro imitate Ecclesia toleranda aliena peccata, *xvi*, 181, 193. Zirania toleranda, *xxxii*, 414. Ecclesia multa tolerat que non approbat, *xxxvii*, 522. Ecclesia non consentit factis malorum, sed eis tolerat, *xii*, 322; *xvi*, 203, 204, 209. Ecclesia ad filios suos, adversus pravos, preces, *xli*, 353. Ecclesia non vituperanda ex malorum Christianorum moribus, *xxxvii*, 541. Hī ut pales tolerantur, *iv*, 927. Jamdiu sustinetur peccatum, aut error equisubstet, donec aut accusatorem inventat, aut pravam opinionem perfringat defendat, *ibid.* Ecclesia non praedictat consortium malorum, qui cum bonis persimiluntur, *xxxix*, 184, 462. Si eos a communione prohibendi aut potestas desit, aut ratio pacis impedit, *xxxv*, 132. Ecclesia et innocentibus Christianis nihil praedicaret, etiam si in ordinem episcoporum, qui ducitur a Petro usque ad Anastasium, quipsum traditor subrepsisset, *xxxvii*, 452. In Ecclesia Catholica boni malos tolerant pro bono aequitatis, *xxxvii*, 438, 452, 453, 484; *xxxix*, 194, 200. Quomodo in Ecclesia tolerandi sunt perversi, Typhonius electus, cuius opus Augustino probatur, *xli*, 372. In Ecclesia Catholica boni non communicant factis malorum, sed altari Christi, *xxxvii*, 438;

xxxix, 77, 133. Crimina que ipsi obinciduntur, ad paleam, non ad frumenta pertinente, *xxxvii*, 484. Nec propterea negligitur Ecclesiastica disciplina, *xxxii*, 180. Ecclesiastica correptione incunata disciplina vocatur, *xxxix*, 224. Ad corripiendo malos non solum verbi, sed etiam excommunicationibus et degradationibus, vigilare debet Ecclesiastica disciplina, *xxxvii*, 62. *Vide MALI.* Separatio ab Ecclesia et reconciliatio, *iv*, 93. Ecclesia tradita faculae peccata condonandi, *iv*, 430. Ecclesia sola accepto potestate remittendi peccata, *xxv*; *xxi*, 140. In Ecclesia compedit quidam fugient, et solvantur, *xii*, 80. Ecclesia claves, *xxi*, 308; *xxi*, 76. Ecclesia claves regni celorum data, cum date sunt Petri, *xvii*, 206. Petri scilicet. Ecclesia personam gerenti, *xix*, 247; *xx*, 594. Claves uni date sunt, quia Ecclesia unita, *xv*, 334. Christus peccatores prius resuscitat, et tunc Ecclesia solvit, *ibid.* 593. Ecclesia solvendo quid peccatoribus prosi, *xvii*, 269. Ecclesia aperul os sum in confessione peccatorum acci- piente sanguinem Christi, *xxxvii*, 323. Ecclesia Catholica auctoritas, *iv*, 497; *xxxvii*, 43, 299; *xxxix*, 333. Ecclesia fundatissima autoritatem statibilissimum conatur haereticorum omnes quasi rationis nomine et pollicitatione superare, cur, *xxxix*, 386. Ecclesia autoritatem qui muneri Dominus, *ibid.* Ecclesia quanta auctoritas vel in eis que gestis testatur, *xx*, 569, 580. Ecclesia Iuramentum Apostolicum pro easter auctoritas, *xxxvii*, 427, 446. Ecclesia Orientalis auctoritas, *xxxv*, 96. Orientalis et Occidentalis Ecclesia fides una, *ibid.* 96, 97. Quod tota credit Ecclesia, etiam si nec ratione indagari, nec sermone explicari possit, recipiendum est tamē, *xxxv*, 387. Ecclesia placuit, *xxxix*, 332. Circum diversas diuersarum Ecclesiarum observationes regula, *xxxvii*, 408, 488, 491. Ecclesia praelestima, columna et firmamentum veritatis, *x*, 117. In Ecclesia sola perfecta veritas, *xxxvii*, 514. Sola veritatem habet et in hacte stio, et ipa pars sua, *xxxvii*, 399. Nisi Dominus inhabet Ecclesiam, iret in errorum quamlibet studiosissima speculum, *vii*, 207. Varie lingue in Eccl-

sia, sed una doctrina, *viii*, 309. Ecclesia adversus profanae patitur, non autem per singulos tentatur, *ix*, 173. Ecclesia persecutionem patitur superbia et impietate atque terroribus emendare conatur, *xxxix*, 475. Ecclesia timoribus, doloribus, laboribus et tentationibus periculis eruditur, *iii*, 516. Ecclesia Deum purgat et exercet quibusdam medicinalibus molestias, *iv*, 430. Ecclesia rebus prosperis consolatur, ut non frangatur adversarius; et rebus adversis exercitatio, ut non corruptum prosperis, procuratur, *iii*, 519. Ecclesia modo fabricator in labore et armis, postea dedicatur in gloria, *vii*, 371; *xxi*, 201, 209. Ecclesia celestis fabrica, *xxi*, 208. Ecclesia dedicatio, *ibid.* 207. Pagani non habentes quid in ea reprehendant, Christianorum defensionem objectunt, *xvii*, 73.

Ecclesia patientem exercet tyranum, sapientiam haereticorum, benevolentiam aut etiam beneficentiam, *ix*, 173, 519. Ecclesia pro salute temporalis adversus impious persecutions non pugnat, *v*, 238. Si gladio uti vellet, videbetur pro vii presenti pugnare, *ix*, 108. Ecclesiastici quantum alborrante ac occidendi voluntate, *ix*, 274. Ab hoc proposito abhorret id velle, quid sine tormentis corporalibus agi non posset, *ibid.* 297. Ecclesia Catholica adversus inimicorum impetus, non resistendo, sed perferendo ruderat, *xxvi*, 192. Quonodo nunc de nomine suis hostios vinct, *ibid.* Vinct inimicos manuistinete, sicut vicit Christus, *xii*, 188. Orandum pro persecutoribus Ecclesia, *x*, 180. Pa opera fieri debent pro Ecclesia obtinenda pace, *xxx*, 372. Contra Ecclesiam de Ecclesia Christianis non se ulciscaer, *ii*, 233. Contrarationem nemo sobrium, contra Scripturas nemo Christianus, contra Ecclesiam nemus pacificus senserit, *xxx*, 306. Ad Ecclesiam transeuntes crudeliter vexabunt a Donatistis, *x*, 431, 433.

Ecclesia beligerantibus adversis se filii abortivi, justum ac debitum posuit auxilium ab aliis filiis, *xii*, 358. Ecclesia tuitionem suam imperatores querere fieri, *xxxix*, 113, 123. Ad reges saeculi Christianos pertinet, ut paciem velint Ecclesiam, *xv*, 81. eliam saeviendo adversus inimicos Ecclesie, *ibid.* Ad eum

curam pertinet, ne quis aduersus Ecclesiam rebellet impune, **xxxiiii**, 239, 238. et in res divinas peccet, *ibid.* 256. Ecclesia filios perditos ut redempti, juste cogit, **xli**, 458, 459. Utiliter cogit, **xxxix**, 158. Potestatem non tantum invitandi, sed et cogendi ad bonum habet, **xl**, 386. Non mortem perditorum, sed conversionem eorum et pacem querit, *ibid.* 465. Ecclesia propter dannum nonnullorum deterret non debet a procuranda salute aliorum, **xli**, 451. Ecclesia morem de amissis consolatur vel unius conversio, *ibid.* 467.

Ecclesiam Catholican Donatistae vocant Macarianam, **xxxviii**, 471. Ecclesia ex exceptione Donatistarum proficit, **xli**, 405. et ex bonis et malis legibus imperatorum, **xxxix**, 302; **xli**, 446. Ecclesia patiente, Christus patitur, **vii**, 482; **x**, 152; **x**, 246, 269. Ecclesia in Christo patiebatur, quando illa pro Ecclesia patiebatur; sicut in Ecclesia ipse patiebatur, quando pro illa Ecclesia patiebatur, **x**, 20. Frustra Christians est, qui non est in ea sorte, proper quam passus est Christus, **vii**, 299. An Ecclesia illa vera dicenda est quae persecutio paitur, non qua fact, **xxxix**, 113, 116. Ecclesia quotidiano sacrificio se ipsam per Christum dicit offere, **vii**, 487. Ecclesia universalis sacrificia se sacrificare magnum, *ibid.* 462, 463.

Ecclesia inops et peregrina, **x**, 246. Ecclesia degenerata fuerunt, ut bona Veteris Testamenti opere atque spure discenderet, **x**, 17. Ecclesiam loculos habitu-ram signabat Dominus, cum ipse loculos habebat, **x**, 35, 128. Ecclesiastica bona iure humano possidentur, **xiv**, 482. Donatista interea quereretur quod Ecclesiarum suorum possessiones ad Catholicam transire jussent imperatores, **xvi**, 408. Ecclesia oblationes habeat, quando suscipiente ad recusandum, **xv**, 331. Ecclesia ministris necessaria supeditanda, primum per petrum, **vii**, 427; **xix**, 512. Ecclesia publica frumentum putantur episcopi, ac res ipsa nomina putantur dominatus animo, **xxxvii**, 441. Eorum procuracionem tolerat, non amat Angustias, atque ea, si salvo officio possit, carere desiderat, *ibid.* 443. Ecclesiastici si privatum que sibi sufficient

possident, bona Ecclesia non sunt illorum, sed pauperum, **x**, 468. Ecclesiastice causa Marcellino tribuno polsi- muni injuncte, tamen ad proconsulē perfidit, **xxxix**, 493. Servorum Dei passiones nolumus, quasi vice talionis, paribus suppliciū vindicari, *ibid.* 491, 493, 495. Ne passiones servorum Dei, que debent esse in Ecclesia gloria, in- micorum sanguine dehonestentur, **x**, 4. Hoc jam in causa clericorum a Genitibus occisorum facile ab imperatoris impetrarunt, *ibid.* Id est improbat al- qui recentiores facili turbulentibus exstatit, postmodum tamen laudant, *ibid.*

Ecclesia agor, **xvii**, 189. Ager Dei, **xii**, 234. Ager Domini, **xvii**, 137. Ager Domini primus spinosis, *ibid.* 139. Ager Dei fructuosissimus, **xii**, 161. Ager sanguinis Christi rigatus, **xxvii**, 120. Ecclesia nolent Donati- stae esse agrum Christi, sed mundum prater Ecclesiam, **xxxvii**, 244.

Ecclesia ancilla Dei, **x**, 283. Ecclesia angulus dicta, **xvii**, 470. Est area Noe, **xiv**, 478. In qua Sancti custoduntur, **xv**, 361. Ecclesia area, **xvii**, 308; **x**, 304. Area qua paleam habet et fru- mentum, **xv**, 184, 185, 194. Ecclesiastica area esse comparatum in Evangelio Donatistae tentarunt negare, **xxxvii**, 106. Ecclesia strum sanctum, Domini est, **x**, 439. civitas Dei, **iii**, 130, 473; **vii**, 349, 350; **x**, 36. Quare dicta civitas regis magni, Sion, Jerusalem, **iii**, 412. Ecclesia civitas supra montem consti- tua, quae abscondi non potest, **x**, 36. Civitas in monte, et ova in humeris pastoris, **xvii**, 473. Ecclesia colum, **vii**, 19. columba deargentata, **x**, 278. Ecclesia confessio et decor, **x**, 101.

Ecclesia domus Dei, **vii**, 393; **xxi**, 478; **xxxi**, 83. Ecclesia in Symbolo recte subiungitur Trinitati, tanquam habito-ri domini, **xvi**, 133. Ecclesia domus Dei sufficiens et dedicatio, **xxi**, 202, 209. Ecclesia appellatur firmamen, **vii**, 347. fulgor, **xiv**, 300. hereditas Dei, **vii**, 117; **x**, 74. Ecclesia Jerusalem nova, secundum de ceto, quoniam, **iv**, 109. Ecclesia huc ad Jerusalem terrae incipit, ad celos tem- terminat, **xii**, 29. Ecclesia Israel

secundum spiritum, **xxix**, 368. Ecclesia mons, **vii**, 419; **xii**, 348; **xvii**, 344. mons sanctus Dei, **v**, 542. natis, **x**, 364; **x**, 210. natis tempestate iactata, **xvii**, 397. orile Christi, **xvi**, 182. paradise, **iii**, 143; **v**, 341, 611, 619; **viii**, 358; **xxxi**, 469. petra, **vii**, 110. Petra super quam adficitur pro- mittebatur Ecclesia, ipsa est Christus, **xii**, 411, 393.

Ecclesia nomine pupillorum et vidua- rum accipitur, **xii**, 47. Quare dicta regina, **iii**, 411. Vocation regum, **vii**, 613. regnum colorum, **xxvii**, 303. regnum Christi, **xxxvii**, 104. regnum Dei, **iv**, 90, 91. Ecclesia reticulum mis- sum in mare, **xxx**, 107. sol, luna, stelle, **xli**, 127. stabulum, **xix**, 190. Ecclesia universalis, luna; **vii**; Ecclesia particu- lares, stellae dicuntur, **vii**, 190. Ecclesia in paucitate firmorum clariorumque, stellis; in multitudine infirmorum corialliumque, arenae maris compara- rata, **xxxv**, 197. Ecclesia sub Christi, **iii**, 359. tabernaculum Dei, **xiiii**, 387. Tabernaculum est contra heres, schismata, etc., **vii**, 427. Ecclesia mil- litans est tabernaculum Dei; triumphans, est domus, **vii**, 341, 427; **xii**, 193. Ecclesia summe Trinitatis tem- plum, **xxvii**, 135. Terra beatorum et terra viventium, **v**, 43. Torculari compa- rator, **xvii**, 312. Ecclesia sunt tor- cularia, **vii**, 185; **x**, 140. Ecclesia tuti- tur dicitur, **x**, 33. Christi vestimenta, **xvii**, 362. Christi vestis, quae mundo ut non habeat rugam, **xii**, 218. Eccle- sia vestitus variis et deauratus, quo- modo, **vii**, 308. Ecclesia cum vite comparamur, **xvii**, 467. Quasi viti pul- lata, et putata, **xvii**, 537.

Ecclesia figuratur per aream Noe, **vii**, 194; **x**, 219; **xx**, 373; **xxvii**, 303; **xxxii**, 221; **xxxvii**, 63. Ecclesia sicut arca Noe fluctuante in vita, **xii**, 533. Figuratur aream sub Gedeonis, **v**, 603. Ecclesia sub regno Iulius secundum virtutem figura, **xxxv**, 330. Ecclesia per ceras exprimitur, **vii**, 104. Ecclesia figura est per Evan, **xii**, 415; **xxvii**, 482. per diluvium, **x**, 125. per Jephite fidam, **v**, 615. Iama- sublimis sedeant, cur, **xviii**, 491.

Ecclesia vero appellatur populus qui basiliæ confinatur, **xli**, 29.

Ecclesia dicitur locus quo Ecclesia seu fideles congregantur, **v**, 401, 414. Ecclesiarum figura, **v**, 323. Ecclesia ab his, **xxxix**, 432, 437. Ecclesia con- structio, bonum opus in quantum ex fide et charitate, **xli**, 208. Simulacrum Deo nefas esse in templo Christiano colloquare, **xxvii**, 29. Ecclesia memoris Martyrum ornata, **x**, 333. Quid in ecclesia agatur, **v**, 106. In iis quidam recte, quidam male occupati, **xvii**, 431, 432. Argumentum qui in ecclesia corpus, alibi cor habeant, **xvii**, 249. Ecclesia instituite ad audiendum verbum Dei, **ii**, 67. In ecclesiis viri seorsim a mu- lieribus, *ibid.* 106. Ecclesia prepositi sublimius sedeant, cur, **xviii**, 491.

Quidam ad ecclesiam non pietate, sed solemnitas occasione concurrentes, *xxxv*, 397. Ecclesias implent qui implant et theatra, *xx*, 289, 303. Ecclesia solemnibus diebus impetrat talibus, qui cunctis vellet descedere, quam venire, *ibid.* 366. Mulieres ad Ecclesiam in superio vestitu venientes reprehenduntur, *xvii*, 445. Ecclesias parietes sae- minunt corporalem salutem eorum qui capite plenti timeant, *xii*, 497, 503. Confligentes ad ecclesiam, ibi expectare solet, donec per intercessionem episcopi sua negotia terminetur, *xli*, 317.

Officii sui esse ducit Augustinus non descendere qui ad ecclesiam suam ita con- fugarerit, *ibid.* 209. Liceat minus can- tus, extra enim raptus fuisse, ut sic rapere, *xxxix*, 356. Ultro non de ecclesiapellendi sint, qui eo conflagunt, quo fidem fidejussionisfrangant. Au- gustinus in concilio agere aut etiam sedem Apostolicum consulem cupit, *xli*, 377. Gensis Ecclesiastica confedit, anathematis sententia perculsum est, qui perjurio de ecclesia abdixisse videbatur, itis dicreti eos prius sponte eges- so, *ibid.* 374. Homo ante alieno obru- tus ad ecclesie auxilium convolat; et exactores urgent Augustinum ut eum ipsius tradat, *ibid.* 422. Seruo in dedi- catione ecclesiae, *xxxvi*, 405 et seqq.

Ecclesiastica munia populum regumen cui plorique vitant, *xxxix*, 60, 61. Et aet plorique vi cognovit, *ibid.* 61. Ecclesie in diversis membris officia sunt diversa, sed vita communis, *xx*, 398. In acceptione personarum ad ho- nores Ecclesiasticos, non lege peccatum, *xii*, 357. Ecclesia si quam Monachis op- ram desideraverit, nec illi elatione avida suscipiat, nec blandiente desidia respiciat, *xxxvii*, 468. Qui in Ecclesia excusationes praecludunt, ne dispensato- riorum officium suscipiant, comparati servo- nolenti talentum erogare, *xvi*, 77. Quis modus teneatur in honorum gradibus conferendis eis qui in Catholicum recipiuntur, *xxxii*, 332. In Ecclesia iste ordo est, ut alii praeceund, alii se- quantur: et qui praeceund, alii se- quentur, *viii*, 188. Hi paci- debeat vigilanti intentione consulere, *ix*, 568.

Ecclesie cordis, *xvii*, 293.

EDEN, id est, delicia, vel voluptas, vel epulum, *xvii*, 462; *xviii*, 327.

416. In Ecclesia sacerdotis et lege, *iv*, 126. Ecclesie rectorum sollicitudo et pericula, *xvii*, 246. Nihil in hoc maxime tempore Ecclesie ad futurum spu- aut prophetae aut discouit officia, si perfunctio: nihil aut discouit officia, Deus iubet, res agitur, *xxxvii*, 299. Ecclesiastico instanti apostolus pericula quando fugere licet aut non brevi, *xli*, 330. Solet tum ali baptismoni flagi- tare, ali recompunctionem, omnes re- solutionem, et sacramentorum confirmationem et ergo rationem, *ibid.* 285. Vide FUGA. Ecclesia cum horribilis et secolismiss Deum invocante, et verbis que pronuntiantur non intelligentibus, *xviii*, 499. Ecclesie tenore, et primatum tenore, *an idem sit*, *xxi*, 364.

ECCLESIAES liber in canonе sacra- rum litterarum a Iudeis habetur, *xvii*, 71.

ECCLESIASTICUS, non est in canone Hebreorum, *xxxviii*, 243. Ab ilia Sirach appellatur, *ibid.* 182, qui huius libri auctor Jesus Sirach, *xvi*, 496; *xvii*, 621. Ecclesiastica proposita similitudine eloquii, Salomonis dictum, *ibid.* 111, 419. Libri Sapientie et Ecclesiastici non sunt Salomonis, *xiii*, 196.

ECCLESIA religiosa femina, *xli*, 333. ECCLESIA lunaris incrementis et decrementis augent et minuantur, *ii*, 223.

ECCLESIA. Vide SOL.

ECCLASIA (sive ECCLASIA), quid, *v*, 440, 583, 595; *xvii*, 280; *xxxvii*, 388. Ecclasia est excessus sive alienatio me- tri, *vii*, 383; *viii*, 28; *ix*, 298; *x*, 363; *xxxvii*, 521. Fit vel pavore, vel aliquia revelatione, *ibid.* In eis res in- corporales habent similitudinem corporum, *iv*, 181. Et imagines qua cer- nuntur, aliquid significant, *v*, 583. Ec- clasia descripicio, *xvii*, 147. Ecclasia velumentum quid fieri solet, *xii*, 433. Sancti Petri ecclasia, *xii*, 392. Rustica- num in ecclasia et vigilare se sciebat, et videre quiddam non oculis corporeis, *v*, 568.

ECCLASUS cordis, *xvii*, 293.

EDEN, id est, delicia, vel voluptas, vel epulum, *xvii*, 462; *xviii*, 327.

EDACIORES quidam eo magis, quo plu- ribus curas sunt referit, *i*, 47.

EDENDA libido, *xvi*, 203.

EDOSES exceptus, *xvi*, 408.

EDOM nomen Esai, *v*, 175. Esai unde dictus est Edom, *xii*, 232. Edom

interpretatur Terreus, *ix*, 93. Edom

Punus, Sanguis dicitur, *xii*, 282.

EDOUA, sive EDUCA dea, *ii*, 182,

EDUCATIONE insolitorum et prater- natum ratione quasi seminales Deus

ponuit in rebus, *v*, 401. Aman homines

inexperta summi, et causas insolitorum

requiri, *ibid.* 504.

EDUPERITUR est qui sustinetum

perpetuatus est qui sustinetum

</

secundum electionem, predestinali, **xii**, 182. Eligendos facit ipse Deus, non inventit, **xli**, 65. Eliguntur qui non sunt, nec erat qui eligit, **xvii**, 393. Elegit Deus quos voluit secundum suam gratiam, et secundum illorum justitiam, **xvii**, 549. Electi totum debent gratias Dei, **ibid.** 350. Electi sumus et predestinati, non quia futuri eramus sancti, sed ut essemus, **xxxvi**, 97. Deus elegit justos, non quos tales per se ipsos futuros praevidit, sed quos ut tales faceret, predestinavit, **ibid.** 96, 97. Pelagianorum sententia de Esai et Jacob refutatur, **xli**, 71. Christus omnes malos inventit, et gratia sui bonos facit, **xviii**, 521. Apostoli quia electi sunt, Christum elegerunt; non quia elegerunt, electi sunt, **xxxv**, 300. Ignobiles cur prius electi a Christo, **xviii**, 483; **xx**, 285. Divites in fide quoniam Dei elegerit, **xxxv**, 95. Operare Deus ut simus in laudem glorie Dei, **ibid.** 98. Electi Dei filii, Christi discipuli, duobus modis dicuntur, **xxxv**, 25. Electi mente nuncupantur omnes boni fideli, **xli**, 306. Ad electionem non pertinet nisi boni, **xli**, 174. Quoniam electi dei possint, qui non sunt inserviatur, **xxxv**, 19. Electorum nullus periret, **xxxv**, 328, 329; **xxxvi**, 16, 17, 26. Electi Deus facit eam peccata proficer in bonum, **xxxvi**, 27. Adducuntur ad penitentiam, **xxxv**, 328. Plures sunt reprobi quam electi, **quare**, **xli**, 24. Quoniam mera paupertas nunc multi dicuntur, **xxxv**, 256. Comparatione reprobiorum pauci sunt, in se vero multi, **xli**, 397; **xli**, 331; **xxxvi**, 199. Electorum certus erit numerus, sed tanta multitudine, quantum numerus nemo possit, **xxi**, 284, 289. Electi stellae sunt, que a Deo numerantur; qui electi sunt, supernumerari possunt, **xli**, 305. In electis et repubus et bonis a Deo, a quaesire jure praedicantis, **v**, 324. Electio, misericordies; misericordio, Dei iudicio acribenda, **x**, 493. Post repudium electos divitis Dei manifestetur, **ibid.** 493; **xli**, 51. Electi in reprobus agnoscuntur quid ei misericordia divisa habita sit, **xli**, 491, 493, 496; **xli**, 23, 24, 50, 72, 220. Solvit obiectio directionis: *Quid adhuc conqueritur, etc.*, **xli**, 492; **xli**, 61, 63, 72. Electi in laude dicuntur,

xv, 318. Electorum nomen non inventur in malo, nisi quando mali eliguntur a malis, **xli**, 174. Electorum varia symbola et figura, **ibid.** 273. Electi comparantur pupilles oculi Dei, **xv**, 150. Electi significati numero piscium, **xx**, 293, 294.

ELECTI. Manicheorum, **xvi**, 368; **xvii**, 231; **xxxi**, 160. Electorum via vanorum inepita sacrilegia, **xxvii**, 263. Electi isti non salvandi a Deo, sed saluatores Dei, **xli**, 369. *Vid. MATERIAZ.*

ELMOSYNA. Grace misericordia est, **xix**, 83. Eleemosyna commendatur, **ii**, 20; **viii**, 325; **x**, 517; **xii**, 19; **xvi**, 515; **xix**, 43. Eleemosyna bona, **xvii**, 148. Virtus eius ad redimenda peccata, **ibid.** 224. Eleemosynam impendi Domini non jubet, **xli**, 423. Eleemosyna in pauperem sacrificium ex Christianis, **xviii**, 523. Eleemosyna exordium charitatis, **xvi**, 318. Eleemosyne, munera sunt in quibus rex adoratur, **xvii**, 311. Consilium Dei de faciendo eleemosynam nunc amplectendum, **xviii**, 497. Eleemosynam Christus tacitus exigit; et major est vos facient, qui in Evangelio non faciet, **xli**, 313. Egenus alienus te quartu, alium tu dehes querere, **xli**, 147; **xli**, 515. Deus electe a te voluit, et tu meum retrahis, **xix**, 19. Non sub te plorat primo pauper, ut gaudent de te pauperi, **xli**, 434. Christus in pauperem exigit, **xvii**, 501, 502, 507; **xx**, 228. In pauperem pascendum se præpare dignatur, **xvii**, 564. Deus in pauperem accipit et pasatur, **ibid.** 418; **xx**, 81. Christus dat de coto, accipit in terra, **xvii**, 524. Christus nihil a te petit, nisi quod ibi debet; ipse largitor vult fieri debitor, **xix**, 54, 35. Eleemosynam præcepimus, Deus non de illis in jubet, sed de re sua iubet donari, **xvii**, 94. Considerent homines quantum sit meritorum Christum pavisse esurientes, et quale sit crimen Christum contempnasse esurientes, **ibid.** 225. Eleemosynam erga ex charitate dous pasit, emi neque qui panem esurit, et cum qui justitiam, **xvi**, 535. Deo credimus quia pauper latenter, **xri**, 423.

Eleemosynam plenum fons Deo, **xvii**, 301; **xvi**, 67. Eleemosynam facientes mercatura, **xvii**, 229. Premitentia in colum divitiae, **xvii**, 221. Necessaria

dat homo, ut hic vel miserebitur, ut miserebitur; non dat superflua, ut in aeternum cum Christo regnet, **xvi**, 60. Eleemosyna tua vide quid emas, quando emas, quanti emas, **xii**, 78. Illi dant premitia redemptio animae sue, qui non resant eleemosynas facere, **xvii**, 375, 376. Non eris egoen tribuendo, quia thesaurus coelestis certius possidetur, **xii**, 322. Vis aliquod inventus in mundis tuis postea? non contemnere modo manus pauperi, et respice manus pauperi, si vis habere manus pauperi, **xvii**, 517. Quicquid sunt quibus eleemosynam faciamus, **xii**, 446, 447. Eleemosyna a morte liberat homines, **xvii**, 50. Eleemosyna ex propriis substantiis factenda, **ibid.** 357.

Eleemosyna non de rupin, sed de justis laboribus factuenda, **xvii**, 624; **xix**, 513. Erogari sibi vel Deo ut eo quod dedit, **xix**, 149. Eleemosynam qui datur pauperi, non de suo dat, sed de re Domini, **xvii**, 94. De illis das, qui iubet ut des: propter ego esto, non invaseris, **xvii**, 19. Eleemosyna redditio est, non largitia, **xvii**, 444. Simile est fraudi, si quis miseria tua non tribuerit indulgentia, **xvii**, 81. Superbia divitum, necessaria sunt pauperem, **xvii**, 18, 19. Res quibus possidentur, cum superflua possidentur, **ibid.** Eleemosynam præcepit ex verbis iudicii delictum, **xvii**, 50, 51. Eleemosyna factenda ad promerendum colum, **ibid.** 52. Bonum focus eleemosyna, **ibid.** 53.

Eleemosyna. Seponit aliquod tanquam debitu, quasi fisco reddendum, **xii**, 515, 546. Eleemosyna fixum aliquid deputandum vel ex annuis fructibus, vel ex quotidianis questibus, **ibid.** 516. Nam quasi de vivo videris dare, et necessitas est trepidat manus tua, quando illam porrigit ad te quod non devoreras, **ibid.** Eleemosyna qua mensura, et quo fine facienda, **xvii**, 307, 324. Decimas reddituum tuorum dare parum est, **xri**, 516. Pharisæi, super quos debet abundare justitia tua, decimas dabunt; tu autem nec millesimam, **ibid.** 516, 517. In eleemosynis habetur modus, non in conquirendis divitiis, **xvii**, 259. *Vide DIVITIA.* Qui aliud pauperi dedit, et alia perdidit, videat quia perdidit quod

non dedit, **xvii**, 110. A faciendo eleemosynam timet mala cogitationis revocans, **xix**, 508. Avaritia se excusat specie pietatis erga filios, **xvii**, 239. Christus cum filiis debet in partem hereditatis venire, **xvii**, 160. Filiis meis serva, vox patris, excusatio iniuriantis, **ibid.** 166. Non perdiunt homines quod ergoant: servo commendant, et tutum est: Christo commendant, et perit? **ibid.** 166, 323; **xii**, 277. Deus ipse servat quod pauperi datur, **xvii**, 418. Hoc solum non perit, quod das pauperi: alia vero que non dederis, et abundant tibi, aut cum vivis amittis, aut cum moris amittis, **xvii**, 524. Eleemosyna non perditur, sed servatur pecunia, **xvii**, 221. Portio filii mortui debetur Christo, **xvii**, 260.

Eleemosyna quomodo facienda, **xv**, 209, 210, 211, 212. Eleemosyna cupiditate temporalium concomidorum miserere prohibetur, **xv**, 232. Ex animo facienda, **xvii**, 263. Eroganda est cum humilitate et hilaritate, **xv**, 346. Non superbe, neque parce facienda, **xvii**, 258. Super pauperem non esse erat, qui ipsum juvat, **xx**, 236. Eleemosyna Phariseorum insufficientes, **xvii**, 580. Eleemosyna plerisque fit a tristibus et a mormurantibus, ut careant tamen interpellantur, non ut reclinet visera indigentes, **xvii**, 263. Si panem derelictis, et panem et meritis perdolisti, **ibid.** Eleemosyna de cordis desolati. Si manus porrigit, nec in corde misericordis, nil fecisti; si autem in corde misericordis, etiam si non habetas quod porrigit, acceptat Deus eleemosynam tuam, **xix**, 33. Eleemosynam præcepit iubetur dare omni patienti, et prophematur dare peccatori, **xv**, 79. Eleemosyna in pauperes etiam simulatores, **xvii**, 521. Eleemosyna fac et cum malo, ut perverto et ad bonum, **ibid.** Faro misericordiam iniquum, non tanquam iniquum: da aperi Dei, non operi hominis, **xii**, 78, 79. Deus non cui detur, sed quo amicum est, et attendit, **xv**, 305. Largiores eleemosynas non faciat uxori sine mariti arbitrio, **xli**, 399, 400, 401.

Eleemosyna facere quomodo possit pauperes, **xvii**, 100. Habet semper utilitatem, cui pectus plenum est charitatis,

YELL, 83, 84. Coronat Deus ius voluntatem, ubi non inventit facultatem, xi, 80, 82. Quid det qui calicem aque finge dederit, expediens, xii, 401.

Eleemosyna fiat in oculo, viii, 312, 313. Quemodo publice fieri debet, *ibid.* et seq. Eleemosyna dupla est, quis manu sua erogat, xx, 346, 347. *Vide* OPERA MISERICORDIE. Eleemosynas amicitia propinquorum comparanda, xvii, 520. Eleemosynas opera affluens, tompos Quadragesima, xx, 83, 84.

Eleemosynas multus adjuvant orationem, iv, 220; xxxix, 481, 487. Eleemosyna et jejunitio duas orationis ales, viii, 363; xviii, 210. Eleemosyna et jejunitio oratio fulcenda, xlii, 292; xx, 81, 90. Hoc justitia homini in hac via, jejunitio, eleemosyna, oratio, viii, 263. Hoc tria sunt levium peccatorum remedii, xviii, 238. Eleemosynas quonodo oratio ipsi facit, xx, 85.

Eleemosynas dignas non faciunt qui male vivunt, xv, 219, 230. Quibusnam eleemosyna proderunt in iudicio, iv, 224. Illis prouint, qui vitam mutarunt, xvii, 505; xxvii, 144, 146, 148. Nihil prouint nisi qui libidinibus et criminibus non absimiluerint, xi, 24. Numni tui convertuntur in bonum, et tu remanes malus? xviii, 626. Si ideo ut sit leuiti semper pecuniae impune, non Christum pacis, sed iudicem corrumperem coenari, xvii, 508. Eleemosynas primu faciem anima sua quisque tenetur, ii, 303; xxvi, 147. Eleemosynas sinde mirendae possit, xviii, 585, 586.

Eleemosynarum inulta genera, xxvii, 144. Eleemosynas non duplex genus dimittere et dare, xvii, 523; xx, 82, 345. Eleemosyna una fit de corde, altera de substantia, xvii, 210. Eleemosynas genu alterum, parvere inimicos, xx, 82, 87, 100, 101. Eleemosyna ex nihil est maius, quod ex corde dimittimus quod in nos quisque peccavit, xvii, 143. Nemo pauper in hoc eleemosyna genere, xx, 82, 101. Eleemosyna vera qua fieri debetur, xvii, 557. Eleemosynas omnis benevolentia et beneficentia, vel dandi vel ignoriscentie significatur, xxxiv, 15. Eleemosyna nullus major ea que nuda Dei incarnatione collata est, xx, 83.

Eleemosyna pro mortuis, xxxviii,

234. *Vide* AVARUS, PEGUNA. Eleemosyna mercenaria non sit, xi, 79, 80. Eleemosynarum merces, xvii, 324; xlii, 420; xxi, 52. Remuneratio pro solis eleemosynis mentis facultab in iudicio, quare xviii, 224; xx, 37. Ad eleemosynas facientes exhortatio, xvii, 260; xviii, 600, 613, 614; xix, 54, 55; xxxi, 486; xxxii, 7, 56.

ELEMENTA mundi, 41, 178. Elementa corporis quatuor, vii, 154. Elementa quinque Materiae, xxvii, 231; xxxviii, 238. Elementa in quatuor aut plures sint, parvit fidem, xxxviii, 231; xxxix, 67. Elementorum ordine sequitur philosophos, xx, 245, 246. Elementorum ordine sit nomen inviarialis, iv, 263. Non tantum locis, sed qualitatibus prouincit distinguuntur elementa, v, 190. Elementa habent vim in qualitatenam definientiam, 767-769. In elem- mentis latent oculis quedam secundum rerum quo corporisvel visibiliterque nascuntur, xxx, 273. Quidam philosophi cuique elemento sua animalia tribuant, ii, 390; v, 229. De elementorum conversione sententia variis, v, 229. Elementorum pondera, xx, 247. Elementa in recessione operum creationis non praeeruntur, v, 132, 144, 223.

ELEPHANTIA, xxxxi, 400, 431, 465.

ELEPHANTIS, xxxi, 360.

ELEMESNOTHOMONIUS est Esodi, xxxv, 82.

ELEUSINA SACRA, xii, 333.

ELEUSINUS, xxx, 365, 366. Eleusinus vir tributum, vii, 232. Apud Thamusianes tribunus, xli, 151.

ELEUTERIUS episcopus, xxxv, 102, 403.

ELIAS et Esodi non permisit sibi

vivere, quia nemo hic sine peccato posset vivere, xl, 44. Vivunt forte in pa-

radiso unde egerunt est Adam, xxxvii,

575, 576. Nec morbo nec senectute deficiunt, v, 432. Elias status inter iam he-

torum, et adhuc pregermanum statum

medius, *ibid.* 431. Translatio eius non

probat mortem non esse primam peccati-

xii, 42. Elias et Enoch aliquando mori-

ritur sunt ex quorundam sententiis, xxi,

41; xii, 42. Eli reduxit ad hanc vitam

ut mortis debitum solvant, v, 432.

Elias curru ignei vector illusus et

intrepidus quadriga flammeigeminis au-
riga, xxxii, 78. In paradisum docetur
Elias esse transvectus, *ibid.* Corvi Eliae
afferebant panes manæ, et carnes mortificæ,
et libebat aqua de cymarro Charath,
ibid. 79. Per Eliam sanctum, cui ele-
menta famulata sunt, jejuni probatur
utilitas, xxxiv, 447.

Elias adventus ante judicium, rv, 146.
Hoc erit Elias ad secundum adventum,
quod Joannes ad primum, xiv, 433.
Elias docet Iudeus amissus ergo Christi-
tate, rv, 147. Et Legem intelligere pro-
priatatem, *ibid.* Per manus in Joannem
fuisse revocatum, quod hæretici opinari
sunt, v, 440. Elias mortuus suscitavit,
xxxv, 519. Non dissice uxorem uti-
processere filius creditur, v, 432. Lichte
sacrificavit extra templum Dei, vi, 398.
Cui ad uitium mitiū, v, 229, 509, 510.
Ad uitium mitiū pascendus, ut bene-
ficium præstaret pascendum, xvii, 274;
xx, 225, 444. Elias personam gestavit
Prophetæ, xvi, 373.

ELEZIUS jumentum, praedictio de
Christo, iii, 345.

ELIGERE hominem ex Deo est, xxxiv,
38, 39. Non eligimus Deum, nisi prius
eligamus, xvii, 453. *Vide* ELECTI.

ELIASNETA mater Iesu Baptista,
xxxii, 291. Elisabeth fidei filiæ Aaron, v, 395. Lumen acri-
piet, Zelazar obnubilesque, xxxii,
294. Elisabeth fidei concepit, et Za-
charias sine fide obnubilesque, *ibid.*

ELISEUS in sustentatione pueri typum
gesit Domini, xxi, 398. Elisei facto,
Legis insufficiencia et gratie necessaria
figurata, xvii, 398; xix, 166.

Elisei et baculus ejus, xxxv, 50, 51. Elisei mortuus suscitavit,
xxxix, 513. Elisei calvices a pueri in-
ris quid significat, x, 140, 163. Christi

resurrectio figurata per Eliseum quando

eius ossa suscitaverunt mortuum, xxxv,

282. Elisei suscitauit filium Sumani-
tios representabat Christum, Giesi
Moyen, et baculus Elisei legom, *ibid.*
283.

ELLEBADARIA nomen est Deuterono-
nomi, xxxiv, 82.

ELLEBORUM modo cibus, modo vene-
num, modo mediumenatum, xxvii, 554.

ELLEPSIS GREECO et Hebreo eloquo
familiaris, vi, 72.

ELIJUD ARIANUS Augustinum Bonoso
et Jasoni doctissimis, ut scribit, viris
mittit, putans eum errare, et ab errore
volens revocare, xl, 349.

ELLOCUTUM, id est, vituperatio, xxi,
330.

ELLOQUENTIA quid, xxxii, 303. Elo-
quentia vis, xii, 266. Eius immixta,
ibid. Eloquentia ex civitate ac de hu-
mano generis societate pellendam judi-
casse nomina refert Plato, *xxxii*, 302.

Eloquentiam accusat Cresconius, *ibid.*
302, 304, 315. Eloquentia crimino relectur, *ibid.* 461. Eloquentia defen-
sio, *ibid.* 303. Eloquentia quatenus uti-
lis, *ibid.* Prava diserte, valde sunt noxia,
xxxv, 319. Nullo modo sonat diserte,
quod dictur incepit, xxxii, 42. Eloquen-
tia cum sapientia in sacra litteraturis
juncta est, v, 57. et in sacra Litteris,
ibid. 59, 61, 63. Sapientia sine eloquen-
tia parva prodest civiliis; eloquen-
tia sine sapientia nimis obest, plenaria-
que iniquam proficit, v, 57. Eloquentia
ter et sapientia dicere, quid sit, v, 107.
Qui sapientia et eloquentia dicit, vivit
autem nequit, et quid sit inutile, *ibid.*
104. Eloquentia non ab hominibus in-
stituta, x, 501. De fine, officio, et par-
tibus eloquentie agitur in toto libro
quarto de Doctrina Christiana. Eloquens
non immo dicit potest, qui docet, de-
bet et facit, v, 80. Eloquentia que
habet scuelo placet, non parvit fidem, x,
45. Eloquentes multi sunt, qui dum lau-
dant creatorem, olhiviscentur creareorem,
xii, 433.

ELOCUTUS parum, eti multum loqui,
xii, 297.

ELOCUTUS divisa salubria sunt bene in-
tellegentibus, periculis his qui ea vo-
lunt ad sui cordis perversematem deto-
rque, viii, 364.

ELMESSIS campus beatorum gaudia si-
gnificari videantur, ii, 507.

EMMAUS seu Emmaus. Aperto oculo-
rum Discipulorum EMMAUS non figura-
tive accipiens, v, 549. Duo ex Discipu-
lis Jesi reverentes de castello nomine
Emmaus, xxiv, 303.

EMENDANDUS est qui odio emendat, xii, 270. Etiam eos quos emendata, multum amas, viii, 386. Sive blandiator Deus sit emendet, cum seruit qui patet hereditatem, viii, 540. Rectum cur est non resistere patri emendant, et credere pollicent, xi, 321. Sepe filios per sequissimum servos pale emendat, xi, 374.

EMENDATIO non differenda, xv, 372. EMERE, xii, 15, 426. Emere vili volunt omnes, et charo vendere, xxxi, 503. Exemplum odio dicto contrarium, ibid. 504. Emere de hastario, xxxix, 231. Emere cuiusdam alterius villam quonodo injurijs, xxvi, 443. Deus non vult perire quis emit, ibid. 362. Potens homo non potest perdere quod emit auro suo, et Christus perdit quod emit sanguine suo, xxv, 434.

EMERITUS Donatistorum episcopus, xxxiii, 135, 469. apud Casarem, ibid. 169; xl, 558. Bonum ingenio preditus ad doctrinam liberalibus eruditus, xxxix, 131, 134, 139. Unus et septem selectis ad disputandum in Carthaginensis collatione cum Catholicis, xl, 558. In altera collatione apud Casarem olit primis disputatus Augustino, ibid. Illi pridem miserat Augustinus epistolam, xxxix, 135. Emeritus in dissensione Donatistis permissus, xxxii, 193, 226, 246. Dicitur sententiam concilii Bagatellum adversus Maximianistas, xxxi, 149. Gesta cum Emerito, xxxii, 193, 239.

EMERANUS, xxxii, 94, 97. EMERICANUS artem continet medicinae discipulis, xxxiv, 372.

EMERITUS Aite et Contra significat. Hoc verbum est in Psalmo XCIV, 6: *Et ploramus ante Dominum qui fecit nos*, et in libro Job, ubi scriptum est: *In favorem eropisti contra Dominum*, XV, XII sec. LXX, et in libro Genesi: *Venator contra Dominum*, X, 9, iii, 233.

EMENITA, festivitas dedicationis templi, xvi, 18.

ENCHIRIDIOS quod manu potest asstringi, non quod armaria potest oneare, xxxvi, 98. Enchiridion ad Laurentium, sive de Fide, Spe et Charitate liber, ibid. 95.

ENCRATITA, xxvii, 224. Schismati Tattini secundum Epiphanius, xxvii, 223.

ENCRUX, interpretatur Fons generatiois, x, 136.

ENDEUS poeta, xxx, 304. Echeneri

historian in Latinum vertit eloquum,

te, 247. Ennius dictum de laudis cupiditatis, xli, 298.

ENOPHYS nationes quas concepit animus

appellant Stoici, iiii, 373.

ENOCH, Stoeicis interpretatur, 27,

255, 256, 259. Ab Enoch primus filius Cain, ii, 356.

ENOC translatus est, v, 452, etc.

Enoch et Elias credunt translati sibi

est lignum vite, xxxvii, 547, 548.

ENOM, prater fidem queritur, xxxvii,

169. Gratia etiam eis collatum est ut

non pectent, xxxvii, 548. Adiuvi-
vunt non laenam in spiritalium qualitatibus

corpori promissa post resurrectionem
commutari, xxxvii, 263. Vivunt in cor-
poribus, in quibus nati sunt, xxxvii,

169. Unde vivunt, xxxvii, 269. Ego-
tum, et mortuorum creduntur, xxxvii,

548. Enoch septimi ad Adam rapta
quis significat, iii, 493; xxxvii, 343.

Enoch propheteles dicit potest, iii, 493.

Quare scripta Enoch in autoritate non
fuerunt, iii, 273, 493. Enoch genuit li-
los, v, 452. Vide ELLAS.

ENOS interpretatur Homo, vocabulum

soli viri proprium, v, 255.

ENTELLES, xxix, 286. Entelli castus,

xxxi, 29, 45, 48.

ENTHECA est gaza repositorum, xxi,
332.

ENTHEUS pater Lyle matris Bisurida,

iiii, 446.

ENTHEMERIDON inspectores repre-
henduntur, viii, 220.

ENHED, seu Erhod unius de sacra-

tabernaculi, vi, 389. Ephod sa-
cerdotum honoris insigne, ibid. 390.

Ephod uterum solus summus sacerdos,
ibid. 391.

ENHETA interpretatur Speculum, xii,
194.

ENHERIDON Fructificatio interpretatur,

ix, 103; x, 90. Per filios Ephroni uni-
versam illam generationem amaricantem

intelligi voluit Jacob: locutio est a parte

totum significans, x, 33.

IN OMNIA OPERA SANCTI AUGUSTINI.

203

'ENKRAZU, milites classiarum, xli, 214,
570. Vide insuper notam (35) *vjeus-
dem voluminis*.

ENIGMATUS philosophus Stoicus, ii,
419, 420.

ENIGMUS, xxviii, 14. Democriti
heres, i, 86. Sole vel ulla siderum
Deum esse non credit, iiii, 498. Nec
Jovem, nec ultro deorum in mundo
habituare contineat, ad quem preces ho-
minum pertinet, ibid. Felicitatem in
voluptate colobus, i, 79; xxx, 306.

Voluptatis corpus summum bonum
dixit, ix, 451. Ab ipsi philosophus per-
ceptus nonnihil est, ibid. Post mortem
restare animae vita et tractus meri-
torum credere nolui, ix, 484; xxv,

138. Geometris litteris Archimedis in-
fensus erit, xxxvii, 17. Epicuri atomi,
xxxviii, 258; xxxix, 282. Refutatio-
nem, xlii, 347. Vide ATOMI, PRINCIPIA.

ENIGMUS, gaudi referunt
contentia, luxuriam valde despiciens, primo
oculos erit sic fit, eumulus et cactus
permascat, xxxv, 453.

ENIGMUS, philosophus, ii, 369, 374.

Dialecticus perit, xxxi, 313. Imperia-
liberalium disciplinarum non solum
non pindat, verum etiam delectabat,
ibid. Epicurei et Stoici regubam compre-
hendentes, veritas in sensibus pone-
bant, Platonici in sola intelligentia,
xxxix, 373. Epicurus nunquam cor-
poris sensu fali, Stoici fali aliquando
dicabant, ibid. Epicurei de anima quid
sequant, xix, 261. Mortem malorum
omnium esse finem putant, siue et u
qui animam mortalem consent, xxxix,
286. Negant futuram vitam, xxi, 281.

Post mortem nullum omnino esse sen-
sum putarunt, xi, 232. Negant et
Deum res humanas curare, xxi, 281.
Epicurei secundum canem viventes,
Stoici secundum animalia, xix, 333.
Epicureorum opinio de beata vita
est, xxxix, 371. Refutatio, ibid. Epicurei
et Stoici eum apostolo conferentes,
xix, 237. Iudeo Eclipsi preannuntiant
contradicuntur, xxxix, 376. Epicurei
moribus quidam Christiani, xix, 261.
Epicureorum et Stoicorum secte extinc-

ta, xxxix, 376. Epicureorum iam nec
calet cineres, ibid. 369.

ENIPLAURUS Achaea oppidum, ii, 124.
Eniplaum ex Epidaurio Achaea oppido in
Urbe adiectum memoral Livius, ibid.

ENIMENDES Cretensis, xxix, 401.

ENIMPIANIA manifestatio Christi, xx,
58. De qua festivitas merito instituta,
ibid. 70. Epiphanius diem celebrat uni-
versa Ecclesia Gentium, ibid. 66. Tre-
decim dies post natalem Christi, quo
secul. die traditur a Magis adoratus,
ibid. 70. Epiphanius diem cum Catho-
licis celebrare nunquam Donatistis vo-
luerunt, ibid. Quid erit tribunal judi-
cantis, quando superbos reges emu-
terebant infantes? ibid. 59.

ENIPLAURIANUS dies, celo sharrante,
sacratus, xxiv, 196. Sermones de Epi-
phania, ibid. 196, 202, 207, 215, 218,
223, 226, 229, 232, 236, 403, 409,
413, 420, 424, 428. In Epiphania
plura celebrantur mysteria, sed possi-
tum Magorum adventus, ibid. 207.

Nomen Graec lingua translatum, hoc
est, Epiphania manifestatio inter-
pretes dixeruere Latinum, ibid. 207, 218.

Christus in Epiphania non Judas tan-
tum, sed et Gentiles est revolutus, ibid.
223. Quinque annis et diuorum pascuum
mirantur in Epiphanius die ali-
quando celebratur, ibid. 230. Dies san-
cte Epiphania festo omni saeculo cele-
brando illoxit, ibid. 232. In Epiphania
trrei Christi manifestations: Prima
stet ad Magos missa; Secunda hap-
tione Joanne collati; Tertia mutatio eius
aque in vinum. In tribus divinitas
Christi ostenditur, ibid. 413 et seqq.

ENIPLAURIANUS dies, celo sharrante,
sacratus, xxiv, 196. Sermones de Epi-
phania, ibid. 196, 202, 207, 215, 218,
223, 226, 229, 232, 236, 403, 409,
413, 420, 424, 428. In Epiphania
plura celebrantur mysteria, sed possi-
tum Magorum adventus, ibid. 207.

Nomen Graec lingua translatum, hoc
est, Epiphania manifestatio inter-
pretes dixeruere Latinum, ibid. 207, 218.

Christus in Epiphania non Judas tan-
tum, sed et Gentiles est revolutus, ibid.
223. Quinque annis et diuorum pascuum
mirantur in Epiphanius die ali-
quando celebratur, ibid. 230. Dies san-
cte Epiphania festo omni saeculo cele-
brando illoxit, ibid. 232. In Epiphania
trrei Christi manifestations: Prima
stet ad Magos missa; Secunda hap-
tione Joanne collati; Tertia mutatio eius
aque in vinum. In tribus divinitas
Christi ostenditur, ibid. 413 et seqq.

ENIPLAURIANUS dies, celo sharrante,
sacratus, xxiv, 196. Sermones de Epi-
phania, ibid. 196, 202, 207, 215, 218,
223, 226, 229, 232, 236, 403, 409,
413, 420, 424, 428. In Epiphania
plura celebrantur mysteria, sed possi-
tum Magorum adventus, ibid. 207.

Nomen Graec lingua translatum, hoc
est, Epiphania manifestatio inter-
pretes dixeruere Latinum, ibid. 207, 218.

Christus in Epiphania non Judas tan-
tum, sed et Gentiles est revolutus, ibid.
223. Quinque annis et diuorum pascuum
mirantur in Epiphanius die ali-
quando celebratur, ibid. 230. Dies san-
cte Epiphania festo omni saeculo cele-
brando illoxit, ibid. 232. In Epiphania
trrei Christi manifestations: Prima
stet ad Magos missa; Secunda hap-
tione Joanne collati; Tertia mutatio eius
aque in vinum. In tribus divinitas
Christi ostenditur, ibid. 413 et seqq.

ENIPLAURIANUS dies, celo sharrante,
sacratus, xxiv, 196. Sermones de Epi-
phania, ibid. 196, 202, 207, 215, 218,
223, 226, 229, 232, 236, 403, 409,
413, 420, 424, 428. In Epiphania
plura celebrantur mysteria, sed possi-
tum Magorum adventus, ibid. 207.

Nomen Graec lingua translatum, hoc
est, Epiphania manifestatio inter-
pretes dixeruere Latinum, ibid. 207, 218.

Christus in Epiphania non Judas tan-
tum, sed et Gentiles est revolutus, ibid.
223. Quinque annis et diuorum pascuum
mirantur in Epiphanius die ali-
quando celebratur, ibid. 230. Dies san-
cte Epiphania festo omni saeculo cele-
brando illoxit, ibid. 232. In Epiphania
trrei Christi manifestations: Prima
stet ad Magos missa; Secunda hap-
tione Joanne collati; Tertia mutatio eius
aque in vinum. In tribus divinitas
Christi ostenditur, ibid. 413 et seqq.

ENIPLAURIANUS dies, celo sharrante,
sacratus, xxiv, 196. Sermones de Epi-
phania, ibid. 196, 202, 207, 215, 218,
223, 226, 229, 232, 236, 403, 409,
413, 420, 424, 428. In Epiphania
plura celebrantur mysteria, sed possi-
tum Magorum adventus, ibid. 207.

Nomen Graec lingua translatum, hoc
est, Epiphania manifestatio inter-
pretes dixeruere Latinum, ibid. 207, 218.

Christus in Epiphania non Judas tan-
tum, sed et Gentiles est revolutus, ibid.
223. Quinque annis et diuorum pascuum
mirantur in Epiphanius die ali-
quando celebratur, ibid. 230. Dies san-
cte Epiphania festo omni saeculo cele-
brando illoxit, ibid. 232. In Epiphania
trrei Christi manifestations: Prima
stet ad Magos missa; Secunda hap-
tione Joanne collati; Tertia mutatio eius
aque in vinum. In tribus divinitas
Christi ostenditur, ibid. 413 et seqq.

ENIPLAURIANUS dies, celo sharrante,
sacratus, xxiv, 196. Sermones de Epi-
phania, ibid. 196, 202, 207, 215, 218,
223, 226, 229, 232, 236, 403, 409,
413, 420, 424, 428. In Epiphania
plura celebrantur mysteria, sed possi-
tum Magorum adventus, ibid. 207.

Nomen Graec lingua translatum, hoc
est, Epiphania manifestatio inter-
pretes dixeruere Latinum, ibid. 207, 218.

Christus in Epiphania non Judas tan-
tum, sed et Gentiles est revolutus, ibid.
223. Quinque annis et diuorum pascuum
mirantur in Epiphanius die ali-
quando celebratur, ibid. 230. Dies san-
cte Epiphania festo omni saeculo cele-
brando illoxit, ibid. 232. In Epiphania
trrei Christi manifestations: Prima
stet ad Magos missa; Secunda hap-
tione Joanne collati; Tertia mutatio eius
aque in vinum. In tribus divinitas
Christi ostenditur, ibid. 413 et seqq.

ENIPLAURIANUS dies, celo sharrante,
sacratus, xxiv, 196. Sermones de Epi-
phania, ibid. 196, 202, 207, 215, 218,
223, 226, 229, 232, 236, 403, 409,
413, 420, 424, 428. In Epiphania
plura celebrantur mysteria, sed possi-
tum Magorum adventus, ibid. 207.

Nomen Graec lingua translatum, hoc
est, Epiphania manifestatio inter-
pretes dixeruere Latinum, ibid. 207, 218.

Christus in Epiphania non Judas tan-
tum, sed et Gentiles est revolutus, ibid.
223. Quinque annis et diuorum pascuum
mirantur in Epiphanius die ali-
quando celebratur, ibid. 230. Dies san-
cte Epiphania festo omni saeculo cele-
brando illoxit, ibid. 232. In Epiphania
trrei Christi manifestations: Prima
stet ad Magos missa; Secunda hap-
tione Joanne collati; Tertia mutatio eius
aque in vinum. In tribus divinitas
Christi ostenditur, ibid. 413 et seqq.

ENIPLAURIANUS dies, celo sharrante,
sacratus, xxiv, 196. Sermones de Epi-
phania, ibid. 196, 202, 207, 215, 218,
223, 226, 229, 232, 236, 403, 409,
413, 420, 424, 428. In Epiphania
plura celebrantur mysteria, sed possi-
tum Magorum adventus, ibid. 207.

Nomen Graec lingua translatum, hoc
est, Epiphania manifestatio inter-
pretes dixeruere Latinum, ibid. 207, 218.

Christus in Epiphania non Judas tan-
tum, sed et Gentiles est revolutus, ibid.
223. Quinque annis et diuorum pascuum
mirantur in Epiphanius die ali-
quando celebratur, ibid. 230. Dies san-
cte Epiphania festo omni saeculo cele-
brando illoxit, ibid. 232. In Epiphania
trrei Christi manifestations: Prima
stet ad Magos missa; Secunda hap-
tione Joanne collati; Tertia mutatio eius
aque in vinum. In tribus divinitas
Christi ostenditur, ibid. 413 et seqq.

ENIPLAURIANUS dies, celo sharrante,
sacratus, xxiv, 196. Sermones de Epi-
phania, ibid. 196, 202, 207, 215, 218,
223, 226, 229, 232, 236, 403, 409,
413, 420, 424, 428. In Epiphania
plura celebrantur mysteria, sed possi-
tum Magorum adventus, ibid. 207.

Nomen Graec lingua translatum, hoc
est, Epiphania manifestatio inter-
pretes dixeruere Latinum, ibid. 207, 218.

Christus in Epiphania non Judas tan-
tum, sed et Gentiles est revolutus, ibid.
223. Quinque annis et diuorum pascuum
mirantur in Epiphanius die ali-
quando celebratur, ibid. 230. Dies san-
cte Epiphania festo omni saeculo cele-
brando illoxit, ibid. 232. In Epiphania
trrei Christi manifestations: Prima
stet ad Magos missa; Secunda hap-
tione Joanne collati; Tertia mutatio eius
aque in vinum. In tribus divinitas
Christi ostenditur, ibid. 413 et seqq.

408; **xxi.**, 29. Episcoporum locus aitior periculosis, **xii.**, 108. Episcopatus specula vinitioris est, non fastigium superbiens, **xxxxix.**, 477. Episcopatus nomen est operis, non honoris, **v.**, 49. Episcopi custode sunt, pastores sunt, sed sub Christo custode et pastore, **xii.**, 109. Episcopi fieri non possunt Christiani seducti sive a Pagans, sive ab hereticis, cum ad Ecclesiam redeant, **xxxxi.**, 352. Episcopum eum non licet ordinare nisi virorū unius virtus, **xxxvi.**, 269. Nec qui habuerit alteram, etiam dum Paganus, vel catechumenus erat, *ibid.* Id non ad vitam bona meritorum existimat, sed ordinationis Ecclesiasticae signaculum, **xxvi.**, 269. Quodam ex hoc significum, *ibid.* Episcopi beneficio privatum, **iv.**, 32.

EPISCOPATVS presbyteria major secundum honorum vocabula, quia jam Ecclesie usus obtinuit, **xxxxv.**, 419. Episcopatus ipse et tota hijs nominis auctoritas per Torem emissi ex Innocencio, **xli.**, 425, 423. Episcopatus quo animo suscipiendus, et quomodo in eo vivendum, **iv.**, 49. Coactione opus est erga plurimos ut episcopatum suscipiant, **xi.**, 380.

EPISCOPALIS officii partes, **xxi.**, 225. Episcopi officium ex mente Paganis, **xxxix.**, 157, 162. Episcopatus non est artificium transigenda vita fallacie, **xxxxix.**, 129. Episcopus non est, qui præesse diligeret, non prodesse, **iv.**, 49. Episcopi patres appellati, **viii.**, 314. Episcopus laici filius, pater est patri, **xi.**, 289. Episcopi servi Ecclesie, **xxvi.**, 364. Episcopi non propter se sunt, sed propter eos quibus verbum et sacramentum Dominicum ministrant, **xxxxi.**, 346; **xxxxii.**, 176. Contra officium suum sibi facere videtur Augustinus, si temporis stillas alii reluis impedit, quam servitius sua necessitatibus, **xxxxix.**, 340. Occipationibus hominum ante et post meridiem implorat Augustinus, **xli.**, 197. Petiti ut per quinque dies nemo sibi molestus esset, propter curam Scripturarum dubios concilii ipsi demandant: placuit, gesta confecta sunt, nec tamen hoc die obtinuit, *ibid.* 196. Episcopum Ecclesiastis curis distractum, Tullianorum dialogorum questiu[n]culas exponere

decorum est, **xxxxix.**, 360, 361, 366, 368.

Episcopalis sarcinae pondus, **xix.**, 510; **xxi.**, 245, 220; **xxxxi.**, 34. Episcopatus secunda quid bene portata, quid male gesta morestur, **xxi.**, 215. Episcopo demandata precendi instantia, **xxxxii.**, 311. Episcopum non solum doctum, sed et doctrinam esse oportet, **xxxxi.**, 316, 376. Predicationis onus grave, sed ab eo non est dimittendum, **xxi.**, 218. etiam si non aut diu stirps, **xxxxi.**, 23. Episcopatus coniunctus necessitas recipiendi hospites, **xxi.**, 249. Episcopi donus, *ibid.* 348. Sunt falsi episcopi, sicut sunt falsi angeloi et falsi apostoli, **xxxxi.**, 23. Episcopatus monnularum vita a Cyriano relat. **xxxxii.**, 415. Episcopatus non arbitratur idem sibi non posse subreptare injustam commotionem, quia episcopus est, **xli.**, 376. Episcopi mali non obunt populus, **xxxxi.**, 152, 153, 155.

Episcopatus quanto cura de alium sita imposita, **xxi.**, 316. Episcopus est propter corruptionem officium, **ii.**, 18.

Episcopo prodat ut uxoriuers adulteri quomodo corripiantur, **xxxxii.**, 397. Episcopi vicem graviter dolet Aug. quod disfatur se humilem præberet dehinc erga virum qui nefaria patrassat, **xi.**, 197. Episcopi an mediatores, **xxxxi.**, 158, 159. In Ecclesia antites clara voce deprecatur, **xxxxvii.**, 321. Episcopi etiam malo orantes pro populo exaudientur, **xxxxi.**, 460. *Vide SACRADOS.* Episcopi beneficio super populum, **xi.**, 292, 416. Episcopalem benedictionem iustitia esse sequitur ex heresi Pelagiana, *ibid.* Episcopi vexantulari a litigibus, **xii.**, 498. Episcopos plus rem habere cogunt cum seculularibus potestatibus, scilicet multa indigna pati, **xi.**, 67. Sacrorum officium esse intervenire pro rebus, **xi.**, 205, 209. Hoc ex religione descendere approbat, *ibid.* 209. Quo animo id prestat, *ibid.* 208. Episcopum quomodo audent, qui metuunt ne in carcero mittantur, **xix.**, 375. Augustinus ut amicus peti, ut episcopos consulti, imo iudee ne judex agat aliud, quam quod consulti, **xxxxix.**, 493.

Episcopus pauperum procuracionem gerit, **xli.**, 468. Episcopi futores pupillorum, **xix.**, 494. Episcopi ut fruique rebus Ecclesie tamquam possessores et domini existimantur, **xxxxix.**, 432, 444. Episcopos divites culpando, et Pascha cum Iudeis celebrando scelismam fecerunt Vadiani, **xxvii.**, 237. Episcopus

curam habent de bono nomine, certe præcipue avarus non audiri, **xxxxix.**, 123, sicuti Paulus faciebat, *ibid.* 124, 423. Episcopos vel a sola avaritia maligna specie alienos esse decet, *ibid.* 122, 123. Episcoporum turpis avaritia Cypriani **avto.**, **xxxxix.**, 323. Episcopos incombunt necessitas recipiendi hospites, **xxi.**, 249. Episcopi donus, *ibid.* 348. Sunt falsi episcopi, sicut sunt falsi angeloi et falsi apostoli, **xxxxi.**, 23. Episcopatus monnularum vita a Cyriano relat. **xxxxii.**, 415. Episcopatus non arbitratur idem sibi non posse subreptare injustam commotionem, quia episcopus est, **xli.**, 376. Episcopi mali non obunt populus, **xxxxi.**, 152, 153, 155.

Episcopatus est Ecclesiastis causatis iudicare, **xxxxvii.**, 637. Episcopus pars ut est Episcopis audienda, **xxxxi.**, 511. Episcopus tam iudicari ab alio non potest, quia nec ipse potest alterum iudicari, **xxxxi.**, 267, 288, 388, 389. Sedatio est contra prius, sed ut episcopis nominoles damnum velit, quos primas vult deferti, **xxxxvii.**, 429. Episcopis iudicatae paucis genibus, **xli.**, 176. Episcopum degradatum suspicere per qualibet violentionem conatus resipisci, non vult Christo voluntari service, sed Christiani solentibus bus dominum, *ibid.* Episcopum, nisi amissio ordinatur, baptizandi potestatem non potuisse amittere, **xxxxviii.**, 476. Episcopis peregrinus talia collegam considerat, **xxxxv.**, 457. Episcopos quilibet Ecclesie Catholice qualisunque sit, nulla Ecclesiasticis iudicio damnatus, ecclesiasticus est collega, **xxxxix.**, 428. Episcopi non primates in Tractoria eo ordine, qui facti sunt, non in mandati, **xxxxix.**, 9. Episcopalem alterius personam in scribendo se non sat cogitasse August. ex animo penitus, **xi.**, 123. Episcopo Donatista scribimus Augustinus cum non citet episcopi nomen, **xxxxvii.**, 309. Episcopi cum epistolam episcopis scribunt, civitatum nomina non addunt, **xxxxi.**, 506. Litteras aliquies commendandi gratia negare se non posse profiteret Aug. **xi.**, 496. Episcopi ad p[ro]p[ter]e, que dispensatione eorum commissa non est, ultro

scribere non possunt, **xxxxix.**, 21. Ad Episcopum non pertinet cura nisi proprie Ecclesie; in aliis id eis quod pertinet vel cuiusdam eis cura episcopi, **xxxxviii.**, 377, 379. Coepiscopatus sarcina nonnullis iam exemplis precedebat Augustinus suscepit, **xxxxviii.**, 339. Episcopum ordinandum curat Augustinus castello ab Hippone quadrangula militaris disiit, quod ei adhibendere diligenter non sufficeret, **xli.**, 173. Ordinationis hijs causa Primas vocatur, *ibid.* Officium Augustini non petebut adolescentem latum in lectorio gradu constitutum, et acceptus fit episcopus, *ibid.* Qui deinde apud Augustum accusatus ac iudicatus, ad sedem apostolicam appellavit, *ibid.* 474. Episcoporum culpus, salvo episcopatu[m] honore, posse puniri, *ibid.* Episcopatum presbyterato parat Augustinus deferre, sed ille eum omnimodo resistendo destituit, *ibid.* 173. Post episcopum obitus solent Ecclesie per ambo his aut contentiosos perturbari, *ibid.* 194. Episcopus apud Milevum ordinatus est, quem præcedens episcopus designavit, *ibid.* 193. Non sine aliquorum nonnulla tristitia quod nihil inde ad populum locutus, eum apud clericos tantum designasset, *ibid.* 194. Augustinus coram clero et populo ait: *Presbyterum Eracium mihi successorem volo*, *ibid.* 193. Designationis hijs gesta, *ibid.* 193. Episcopo adhuc vivente, ne alter ordinaretur, caustum est Nicetio concilio, *ibid.* 196. *Alypius sede Apollonia dictu[m] collocatus, xxxxviii.*, 317. Laudat Alypius quod monasterium viam cum episcopi munere conjungat, *ibid.* 318. Episcopi liberum est, salvo iure communione, non solum veruna querere, sed et diversum sentire, **xxxxi.**, 289.

Episcopalia gesta, **xxi.**, 339. Episcopum se esse Cyprinus, nec instante martyrio est obitus, **xi.**, 98. Abscondit Augustinus Carthagine, ubi coegeratur facere quod non debeat, **xli.**, 197. Episcopum episcoporum nemo se constituit, **xxxxi.**, 289.

Episcopatus officium interdum laudabiliter ponitur, **xxxxi.**, 346. Episcopalis dignitas frumentis nobis erit, si gregem magis deposita collegerit, quam retenta

dispergit, **xxxxviii.**, 438. Episcopatus sarcinam propter Ecclesie vitanda pericula deposuisse, longe est glorioius, quam propter regenda gubernacula suscepisse, **xxxix.**, 31. Episcopatu Vaginensi gloriose cessit Maximianus, *ibid.* Episcopatum pro Christi unitate deponebat parati omnes episcopi Catholici qui aderant collationi Carthaginensi, **xxxvii.**, 35, 174, 175. Episcopatu societas Donatistis oblatu, **xx.**, 378, 387. Episcopatus vel clericatus honor Donatistis ad Ecclesiam transuentis non auferunt, propter bonum pacis, et ex sola clementia, **xv.**, 473, 475. Episcopus quisque acutum sum disponit et dirigit, rationem proporsu sibi Dominio redditum, **xxxvi.**, 204. Episcopi vel inferioris ordinis Ecclesiarum prepositi, an piscatorum similitudine intelligendi, **xxxvi.**, 78. Episcoporum ab ipsi Apostolorum sedibus inconsueta series, **xxxvi.**, 398. Episcopatus officium cuique patrifamilias imponit, **xxxv.**, 510.

EPISTOLAE communicatoria formatae appellabantur, **xxxviii.**, 446. Epistolari modus ex institutione veterum, **xii.**, 353. Epistolatum usitatum modus non custodiendus, nec a veteribus est custodire, ubi id agerent quod brevier expletum non valeret, **xxxix.**, 518.

Epistola ad Hebreos quidam negantur a apostoli Pauli, **xxii.**, 324.

EPISTOLARIUM seu carmina a Scholas- tici in multis dici solita, **viii.**, 284.

EPITHEMIA turris Apolostoli datum, **xix.**, 203.

Erulus terre lajuus, medicamenta quotidianam sanit, **xvii.**, 359. Epulas suas habet cor pium, et suam suam habet cor superbum, **xii.**, 16. Epule Dei mentes querunt, non ventres, **xvii.**, 312.

Erulo. Epuloni exemplo, civitis incredulitas Judaeorum arguitur, **xxxii.**, 320. Dives epulo salubre nobis exemplum, *ibid.* 321.

Equis. Cappadocia vento concepiunt, fortusque earum non amplius trionco vivunt, **iv.**, 163; **xli.**, 293.

Equis nomine honor temporalis significatur, **vii.**, 502, 503; **xii.**, 548. Equi potestus, superbia, *ibid.* Equis et multa significant superbos, **vii.**, 460.

ERACIUS presbyter, **xii.**, 193, 194.

Sermone habet presente Augustino, **xxi.**, 116. Gesta quibus Augustini successor designatus est, **xli.**, 193, 194. In illum refundit Augustinus negotia que populus ad ipsum perferebat, **xii.**, 197.

ERACIUS presbyter, **xxx.**, 3.

ERACIUS diaconus, **xxi.**, 339.

ERATUS rex Scytoniorum, **xi.**, 437.

EREMUS mundum significat, **ix.**, 439.

Eremus Christiani est hic mundus, **xvii.**, 475. Sciant Christiani ubi sint; in cruce sunt, patre suspirant, **ix.**, 439. Eremus conscientia, **xviii.**, 69.

ERICHONITHUS quartus rex Atheniensium, **iii.**, 445. Filius Vulcani et Minerva quare eruditus, *ibid.* 446, 447. Unde sic dicit, *ibid.*

ERIDANUS. De Mincio in Eridanum emigrare, **xxxix.**, 364.

ERIGIT nemo quemquam ad id quod ipse est, nisi aliquantum ad id in quo est, illi descendat, **xxxvii.**, 280.

EROGARE servi est, Domini rationem exigere, **xxi.**, 218. Erogare bona spiritualia, omnium est, **xviii.**, 509. Eroganda pecunia ut habeatur justitia, *ibid.* 229.

EROS episodus Galus. *Vide Heros.*

Eros charissimus Augustino, alius ab Ilerote Gallo, **xxxviii.**, 470.

EROR quid sit, **xxxvii.**, 105, 106. Est falsi pro vero approbat, **i.**, 25. Error adulteri anima, **xxxix.**, 526. Approbare pro te verum ut error invitus, non est nature instituti hominis, sed pecuniam damnati, **vii.**, 30; **xli.**, 517. Errat nemo in veritate, **ix.**, 246. Errare qui non padant est, cum aliud se nesciret, sed cum se putat scire quod nescit, **xii.**, 136. Quantum quisque errorem et falsitatem refugit, **xvi.**, 107. Nemo vult cum qualibet errare, **xxxix.**, 113. Error turpitudine non caret, **xviii.**, 31. Error patavunt Academici peccatum, quod vitare non possit, nisi omnis subdatur assenso, **xxvi.**, 110. Errors genium maxime in dubius seculi ente, que, adeo tempora Christiana duravit, **xxxix.**, 376. Error in re qualibet, cura caverendum, **xxvi.**, 105. Errores quam difficultate caverunt, **xxxix.**, 182. Error in via pedum aliquando utitur, non in via mortum, **xxvi.**, 105. Quantum et in quo quisque errat, interest

platinum, *ibid.* 108. Et quam facile corrigit, vel quanto pertinacia sum deceptus conetur errorem, **xxxvi.**, 160. Excellentissima ingenua tanto in maiores errores seruit, quanto prudenterius tanquam suis virtus cucererunt, **xl.**, 234.

Nomina tuum creatur, quam can amoris nimio veritatis erratur, **xxvi.**, 433. *Vide Faull.* Non est peior mors anime, quam libertas erroris, **xxxix.**, 305. Errans disputat in quibus ferendis, **xx.**, 592. Dico vita qua in errore hominum difficultate tolerantur, **xix.**, 223. Pertinacia in errore maxime evadenda, **xxxiv.**, 133. Errare humanum est, diabolicus est per amissitudinem in errore renanere, **xix.**, 412.

Error defaulter facilius quam fuitur, **i.**, 25. Error unde convalescit, **xxxvii.**, 401. Errors in varia series confirmat series successus, **xv.**, 302, 303.

Ferumrumque dedecit errare, cui nemo consentit, *ali. Immaculatus*, **ix.**, 434, 435.

Nimis perverse se ipsius amat, qui et alios vult errare, ut error suus lateat, *ibid.* 90. Erroris hoc proprium est, *id.* quod cuique dispergit, hoc etiam Deo dispergere arbitratur, **xxxvii.**, 472, 473.

Nihil tutius, quam ut abundantem errorum redargunt, **xii.**, 40. Errantes procliviores sunt querentes potius, quid contra respondentem que oblitum errori, quam intenderunt quam sint salubria, ut carcere erroris, **xxxix.**, 504. Errores exurgere non est nimis raro, sed vigilans dum noceant, **xxv.**, 409. Errorum tentationibus errant Santos expedit, *ibid.* Si quis in aliquo errat, modo sit humilis, reducatur a Deo, **xix.**, 185. Eum qui in errore lapsus fit, compriemidi ordo et exercitum, **xii.**, 239, 240. Errantes per totam faciem terrae, **xviii.**, 19. Errores Apollinaris et Arii refutantur, **xxxvii.**, 160, 161.

ERASMO. Erasmo auctoritate de invenientia etiam in libro de civitate dei, **xxv.**, 330. De Christo non eruditissimum, **xv.**, 324, 325; **xx.**, 476. Frontinus esto, quid times fronti tuae, quam signo erroris Christi armasti, **xx.**, 325. *Vide Cenaculus.*

ERECTUAR. Manducas enim discit, eructus cum doces; manducas cum sudis, eructus cum praedicas; **xii.**, 433. Si vulpis eructare gratiam, balaustri gratiam, *ibid.* 436.

ERUDITI nomine quis dignus, **v.**, 210. Eruditos et peritos Legis non ponebat Christus inter Discipulos suos, **xv.**, 17, 18.

ERUDIVIT Deus homines multis modis, **x.**, 380. Hinc ille rationem exigit, *ibid.* Eruditus est postquam sine labore et dolore, **xxxv.**, 201. Eruditus quo sit per molestias, in litteris Ecclesiasticis vocatur disciplina, **x.**, 460.

Habent orationes, **xxxviii.**, 20. Eravera si Silvia quo tempore vaticinata est, **ii.**, 469; **ix.**, 143. Carnicina eius de Christo, **ix.**, 462.

ERAVIT Et Jacob una et eadem sor ex parte, ex matre, ex concepcion, ex orts diversus tantum ex Deo, **xii.**, 71. Omnomodo Esaius Deus obo habuit, qui nihil odit corum quae fecit, **xxxviii.**, 176.

Cui felix domini ei subtrahunt, *ibid.* 168. Cur non congruerat vocatus, *ibid.* 171. An ex præscientia future voluntatis est improbat, *ibid.* 169. Eius reprobatio quoniam justa, *ibid.* 162, 166.

Esai non dammatur indigens, **x.**, 493. Quam dispar moribus a Jacob, **x.**, 231. Esai non eset, sed usque ad contemptum sacramenti, quod in primatu suo halebit, conceputa esca dannavit, **xxxviii.**, 391.

Esai non propter offensum suillum, sed propter leucitulam defraudentem perdidit primogenitum, **xx.**, 66. Egyptus obo perdidit primogenitum, **xxv.**, 150, 265. Esai primatum amittens victimas conceputa, quid figurat, **vii.**, 338; **xix.**, 282, 283.

Esai quoniam supplantatus a Jacob, **xvii.**, 188.

Esai adoratus a Jacob, quid significat, **x.**, 274. Esai servit Jacobus sicut ad regem Ioram, **vi.**, 152. Quoniam, *ibid.* Esai superbes et peccatores designat, **viii.**, 338. Esai palus et Jacobus lenis, duo sunt Christianorum genera in eterne Ecclesie gentia, **xvii.**, 180, 190. Esai significat carnates in populo Dei, **v.**, 152;

xii, 282. Jacob spiritalis, xvii, 170. Esau carnalis significans, cur major dictus, *ibid.* 174. Esau figuram gestavit veteris Synagoge, x, 79; xi, 335. Esau Iudeorum symbolum, Jacob Christianorum, xviii, 203.

Esca pro cuiusque corporis congruentia vel detectat vel offendit, xxxii, 532, 533. Esca animas inesse credebant Machiæi, *ibid.* 271, 274.

Esdras quo tempore scripsit, iii, 490. Magis rerum gestarum scriptor est habitus, *ibid.* 533. Nomen propheta, *ibid.*

Essa sensibilitas et insensibilitas appetunt, et illud conservare, iii, 45. Nemo est qui non velit esse, *ibid.* Non esse a nomine eligitur, xxvii, 370. ne quidem ab ipsi sibi mortem consicemus, *ibid.* Nihil per divinam Providentiam ait ut non sit, pervenire permittit, *ibid.* 382. Nemo vere dicit se malum esse, quam miserum esse, *ibid.* 367. Magnum bonum est ipsum esse, quod et beati et miseri volunt, *ibid.* 368. Quanto amplius esse amat, tanto amplius vis aeterna desideratur, *ibid.* 369. Omnia vera sunt, in quantum sunt, xxv, 161. Omnia que sunt, jure laudanda sunt, quia bona sunt, xxvii, 369. Omne quod est, in quantum aliqua substantia est, et bonum est, et non nisi a Deo esse potest, i, 79. In quantum sumus boni, sumus; in quantum nulli sumus, minus sumus, xv, 444, 445. Homo est, et se non est, et id esse ac nosse diligit; in his tribus non fallitur homo, i, 43. Esse ad lumen pertinet, non esse ad tenebras, vii, 184.

Esse nihil est quam unum esse, xxvi, 551. Esse vero, est semper eodem modo esse, xv, 422. Res quilibet si mortalitas est, non vero est, xv, 424, 434. Id vero est quod incommutabiliter manet, iv, 445; xxi, 229; xxi, 212; xxv, 157. Quod vero est, sine initio et sine termino est, xii, 233. Esse verum, esse sincerum, esse germandum non habet, nisi qui non minatur, xvii, 221. Esse, nonen est incommutabilis, *ibid.*

Esse vero, proprium Dei, xxxix, 298. Nomine Dei proprium, xvi, 212, 221. Solus Deus est verum esse, viii, 171, 179. Quo sensu peccatores non habeant esse, *ibid.* 178, 179. Ab eo qui vere est, qui

in contrarium perficit, ad non esse perficit, *ibid.* Omnis natura, in quantum natura est, esse cogitur, vii, 184. Quod nulla substantia est, nihil omnino est, ix, 314. Esse, vivere, intelligere, xxvii, 369. Et intelligentia colligatur esse et vivere, *ibid.* Esse aliquid in aliquo, duobus dicitur, xxx, 463.

Esse, pro astimari, vi, 187.

ESSENTIA quid, iii, 63. Essentia non aliter quam substantia solet intelligi, xxx, 377. Essentia et substantia, id est, quod a præsita natura vocabatur, xxvii, 547. Essentia nulla est contraria Deo, ii, 63. Essentiarum gradus ordinati a Deo, *ibid.*

ESTER liber, Scriptura sagra, xxxxx, 434. Quo tempore liber Esther scriptus, xii, 490. Esther regina jejuno suo, ne persecutoris tyranni nequita prævaleret, pacem populi impetravit, xxix, 230.

ESURIENTI justitiam, xviii, 156. ESTERIN interpretator Fortis, ix, 478, 477.

ESTRICI si quid divinum et rectum in doctrinis suis habere potuerunt, non improbaruerunt Sancti nostri, sed emendaverunt, xxxi, 423, 436.

ESTRURA Bellum grave Romanorum cum Etruria, xi, 34.

ESTRUSCUM regum tormenta, xxxii, 512.

EVA prima pars, xxi, 143. Eva quid significat, xxvii, 470, 482. Cur Vita dicta, *ibid.* 477, 478. Eva curiositate peccavit, v, 549, 530. Dedit fructum viro, fortassis etiam cum verbo suasio, *ibid.* 548. Probabilis existimat non esse mortem quam timuerat secuturam, *ibid.* 550. Eva esti præcepti divini obita fuisset, maxima tamen culpa incursum non desisset, *ibid.* 547. Eva mente inerat amor propria potestatis, et quando de se superba presumptio, *ibid.* 548.

Eva quatenus a serpente corrupta, xxxv, 444. Eva prævaricatio inexcusabilis, v, 547. Eva cur induit pellices tunics, xi, 102. Eva parturient dolores ex damnatione culpa, non conditione nature, xxxvii, 519, 520, 522. Eva nonem, Vt: magnus et Ecclesie sacramentum, xxxiv, 237. Eva figura Ecclesie, viii, 227, 228. Eva et Ecclesie forma-

tio simili comparata, xxi, 206. Eva reliquiarum, xxv, 103. Eva nobis interior, caro nostra est, viii, 373, 374.

EVA monodo decepta, et quam verisimiliter contra Dei præcepta rationem finitam diabolus, xxv, 4. Primo Evan leoninem elegit, rem utique fragilem, cui facie quadrat, *ibid.* 5. Eva mulier infante virum serpentium acceptit, *ibid.* 8.

Eva persuasa est et persuasi, infecta est et infect; decepta et est decept, *ibid.* 9. Eva et Marie comparatio, *ibid.* 163.

Angelus malus seduxit Evans, Angelus bonus hortatus est Mariam: Eva creditit ut perderet virum suum; Maria ut uterum suum dignum Del Filio pararet habitacionem, *ibid.* Alia Eva et Marie comparatio, *ibid.* 164, 188, 189, 190.

In paradiso tres erant: Adam, Eva et diabolus, *ibid.* 298. Significatur in Adam Christus, in Eva latro conversus, in diabolo latro perditus et damastris, *ibid.* 298. Eva mater, pectus principium, novera, non mater, delictorum mater, *ibid.* 359. Eva inobedient meruit peccatum; Maria obediens consecuta est gratiam, xxii, 125, 126.

EVACUARE corpus peccati, quid, xvi, 12.

EVAGRIVS, xl, 389, 424.

EVANGELIA omnia ad omnes states pertinent, xxii, 235.

EVANGELISTARUM anterior, xxvii,

243. Quod Evangelistæ scripserunt, a Christo scriptum censeri debet, xxi,

398, 399. Quia in eis loquaciter spiritus unus, verum est utrum quod dixerit unus, xx, 208. Evangelista quo ordine scripsierunt, xxii, 246, 347. Evangeliste quatuor, una autem quatuor partes orbis terræ, xii, 133; xxi, 346, 347.

Evangeliste quatuor in quatuor animalibus, Apocalypses intelliguntur, xx,

399. Ali dicitur apibus intellexerunt, xxi,

332. Evangelista calva narrationes veritatem variavit, xx, 205, 220, 268. Scripta

autem inter se non sunt contraria, xxvii, 192. In texenda Christi generatio, ab invicem non dissident, xxvii, 240.

Evangelistarum consensus de partitione vestimentorum Christi, xvi, 393.

Mattheus, Marcus et Lucas plura deducunt præcepta vivendi, quam Joannes, viii, 227, 228. Eva et Ecclesie forma-

cole, vii, 83, 261. Angel. *ibid.* 88. episodus Domini, x, 328, 329. sagitta, viii, 233. In Angelis ascenditibus et descenditibus significati, *ibid.* 237. Evangelista proprio vocatur Philippus diaconus, xx, 389, 391. Evangelista pro Evangelii predicatoro, xxvii, 544, 546.

EVANGELIUM unde dictum, xi, 231. Evangelium et verbum Dei vivum, medullas anima penetrans, et cardines cordis inquirens salubriter profutus omnibus nobis, xxx, 223. Evangelium Latine bonus nuntius vel bona annuntiatio, xxv, 545; xix, 31, 144; xxvii, 237, 243. Evangelium et Instrumentum est et Testamentum, xxxi, 140. Evangelium non inimicum Legi, quoniam, xxix, 417. Evangelium lex Testamentum Novi, xvii, 384. In Evangelio revelatur Novi Testamenti gratia, que in lege velabatur, xli, 423. Evangelium unde et esse scripti et nominari, secundum Manicheos, xxvii, 236.

Unde secundum Catholicos, *ibid.* 242. Unde secundum quoniam Faustus definit, *ibid.* 254. Evangelium legit et laudant Mari, xxvii, 425, 426.

Unde recipiebat Manichei, quedam respiciunt, xxvii, 427, 429, 460. Quidam esse fala dicebant, xxvii, 456. Evangelium Apostoli dispensatione divisorum, charitate junxerunt, viii, 368.

Evangeliorum auctoritas, xxi, 436. In Evangelium non eadu meandrum, xix, 444. Evangelio non credebat Augustinus nisi propter auctoritatem Ecclesie, xxvii, 185. Paulum non habuisse securitatem Evangelii predicandi, nisi Petri et qui cum eo erant fuisse sententia roboretur, xxix, 59. Evangeliorum dissimilitudo nulla esse secrete creditur, donec intelligatur, xxvii, 108. Exemplaribus Graecis Evangeliorum maior similes habenda, xix, 185. Evangelium quintum de Hieronymo translatum, xxvii, 233. Vide insuper notam (1) ad calcem voluminis. Evangelium Joannis catena supereminet, xxvii, 269. Evangelium Joannis exordium quendam ad sapientiam, quendam ad scientiam pertinaciter complectitur, xxx, 497. Quendam que corporis sensu, quendam

que animi ratione cognosci possunt, *ibid.* Evangelii secundum Joannem initium Platonicus quidam aureis litteris scribendum diebat, *vii*, 596. Impletum nunc, quod non Evangelium lumen figuratum per facias in lychnis fidibus militum Gedonius inlessa, *vi*, 603.

Evangelii filies tota orbe recepta, *xviii*, 407. Evangelium nondum presecatum est in nonnullis gentibus, *xxxii*, 394. nondum permisum publico, *xxxii*, 402. Evangelii gratiam meritis sum debitam, *non Gentibus*, nisi suscepimus sacramenta Legis, dandum esse credentes Iudei, *xxxviii*, 153. Etiam verius esset homines post Evangelii predicationem gravioribus quam ante mala premi merito tamen huiuscidem, *xxxix*, 343. Evangelium si audire oportet, quasi presentem Dominum, *xv*, 342.

Evangelium os Christi, *xviii*, 412. In illo enim nomine nobiscum est Dominus, *xix*, 215. Evangelia quatuor, drachmas quatuor, quibus ab exactione huius saeculi liberamus, *xli*, 301. Ibi peccata nostra solvuntur, *ibid.* Evangelium pondus est ad cor, ut sanetur a peccatis, *xv*, 13.

Evangelium virtus Christi, *tri*, 413. vimin quod servatum est in omnipotis, *xy*, 40. Evangelia sacramenta in Christi deis factis signata, non omnibus non dimitti, *xxviii*, 263. Varius gradus eorum qui Evangelica implent praecepta, *ibid.* 263, 265. Evangelican vitam sectanti qualiter vivendum cum minus perfectis, *xxxix*, 223. Evangelio quando Christus parat homines, nullam exortationem vult interponi carnalis temporalisque pietatis, *xviii*, 548.

Evangelii dispensatio an praestratum quoniam baptizari, *xxxix*, 204, 205. Evangelii praedicatione per passiones praedicantem clarum et potenter facta est, *tri*,

518. Evangelii predicatores pro veritate perpetuando certarunt, mortendo vicerunt, *xxvi*, 16. Evangelicum lumen erexit morte Martym, *xi*, 602. Evangelici ministri debent esse famosae fideliis vivendo, *xxv*, 389. Evangelium per occasionem, praedicare, *xviii*, 539. Evangelium non estate prestantes, *tri*, 294. Multi ministrant Evangelium, sed sibi ministrant, *xi*, 18. Evangelizantes qui cuncti, relinquunt hydryam suam, *xi*, 446. Evangelium non sibi venale, *tri*, 7. Evangelium pro quo laboravit Paulus usque ad vincula, *quod erat*, *xi*, 285. Evangelii predicatores accipiunt sustentatione necessitatis a populo, metrem dispensationis a Donatio, *xxv*, 201. De Evangelio vivere Apostola aliquip licetum, non iustum, *xxvi*, 537. Evangelizantes licet accipiunt carnaula pro spirituflingit, *xi*, 146; *xvi*, 513. Evangelizantes subveniendum est, anteponit peccatum, *ibid.* Evangelium positur ad caput eorum, *xi*, 13.

Eucardianus, nomen Punicum datum quibusdam sacerdotibus pagani, *xxxviii*, 291.

EUCHARISTIA, *v*, 44; *vii*, 509; *xxxviii*, 528; *xxxix*, 421; *xxv*, 280, 282; *xxxi*, 391; *xxxii*, 53. Sacramentum, *iii*, 35; *xi*, 210; *xi*, 114; *xxxviii*, 488. Preti nostri sacramentum, *xxxviii*, 224. Eucharistia: prelum nostrum quod mandato et bilbo et ergo, ait Augustinus, *ibid.* 242. Eucharistio docemur quid amare debeamus, quid contemnere, quid agere, quid vitare, quid sperare, *xxv*, 10.

Eucharistia sine baptismō non per-

ducit ad regnum eorum, nec vicissim, *xxxii*, 205. Evangelium accipere quid sit, *xxviii*, 235. An non accipit, quisquis omnis non dimittit, *xxviii*, 264. Varius gradus eorum qui Evangelica implent praecepta, *ibid.* 263, 265. Evangelican vitam sectanti qualiter vivendum cum minus perfectis, *xxxix*, 223. Evangelio quando Christus parat homines, nullam exortationem vult interponi carnalis temporalisque pietatis, *xviii*, 548.

Eucharistia an praestratum quoniam baptizari, *xxxix*, 204, 205. Evangelii praedicatione per passiones praedicantem clarum et potenter facta est, *tri*,

Quam brevem eis qui in partes concidentia putabant, de integrata sua solutione dedit, *ibid.* Si sacramentum non habemus, *xxxviii*, 324. Figuram hanc modo videmus impleri, quomodo tacter propter catechunatos, *xxx*, 92. Israëliarum cibus spiritualis quomodo idem ac noster, *xxi*, 320.

Eucharistia sacrificium, *i*, 19. Oblatio, *xxx*, 136. Victimæ sancta que ex altari dispensatur, *xxv*, 224. Non quod videtur, sed quod creditur, pascl, *xviii*, 619. Sacramentum corporis Christi nihil aliud quam vita vocant Christiani Panici, *xxxix*, 206, 207.

Eucharistia nesciunt catechunatos, *xi*, 71. Eucharistie missus catechunatus et Audientes videtur, sed od epulas Christi, fit corpus Christi, *xvii*, 204. Fit nobis mysticus, *xxviii*, 322. Panis ille, quem videta in altari, sanctificatus per verbum Dei, corpus eis Christi: calix ille, iuxo quod habet calix, sanctificatus per verbum Dei, sanguis est Christi: *xvii*, 177, 423. Cenam manibus suis consecratum Christus Discipulis dedit, *xviii*, 618. Ipsa est quae nunc preparatur, *ibid.* Ipam cenam fidei quotidianus manducamus, *ibid.* Eucharistia primus confectant manibus suis, et ore suo commendatam, Iudei sicut easteri Apostoli tradidit Christus, *vi*, 227; *xviii*, 300. Iude adhibuit ad convivium in quo corporis et sanguinis sui figuram Discipulis commendavit et tradidit, *xvi*, 123. Eucharistia sanguis corporis Christi, *xxxviii*, 129. Carnis sua precias particulas durum esse Dominum quidam putavant, *xviii*, 491. Christus Discipulis insinuare videbatur dicens: *Quicunque non manducaverit carnem meam et bibiter sanguinem meum, etc.*, *vii*, 516. Corpus suum Christus feretabat in manibus suis, cum diceret, *Hoc est corpus meum*, *vi*, 157, 321. Salvator quo vehementer commendaret mysterii illius altitudinem, ultimam hoc voluit alius infigere cordibus, et membra Discipulorum, *xxxviii*, 493. Cenam Domini solum ad regnum eiusdem, *ipsum carnem et ore consummatum*, *ixviii*, 615. Nec et aposcilatur Christus ad frumentum panis, *xviii*, 473; *xx*, 196, 208; *xxi*, 224. Fructus panis in sacramento corporis Christi, *xxxviii*, 405. Noluit agere Christus a Discipulis, nisi in fractione panis, propter non quoniam eum visuri eramus in carne, et tamen manu-

dactur ei cranus ejus carnem, *xx*, 209.

Eucharistia prefugata, *vii*, 315. Figurata in pane et vino a Melchisedech Abraham proposita, *tri*, 323. Figuram hanc modo videmus impleri, quomodo tacter propter catechunatos, *xxx*, 92. Israëliarum cibus spiritualis quomodo idem ac noster, *xxi*, 320.

Eucharistia sacrificium, *i*, 19. Oblatio, *xxx*, 136. Victimæ sancta que ex altari dispensatur, *xxv*, 224. Non quod videtur, sed quod creditur, pascl, *xviii*, 619. Sacramentum corporis Christi nihil aliud quam vita vocant Christiani Panici, *xxxix*, 206, 207.

Eucharistia nesciunt catechunatos, *xi*, 71. Eucharistie missus catechunatus et Audientes videtur, sed od epulas Christi, fit corpus Christi, *xvii*, 204. Fit nobis mysticus, *xxviii*, 322. Panis ille, quem videta in altari, sanctificatus per verbum Dei, corpus eis Christi: calix ille, iuxo quod habet calix, sanctificatus per verbum Dei, sanguis est Christi: *xvii*, 177, 423. Cenam manibus suis consecratum Christus Discipulis dedit, *xviii*, 618. Ipsa est quae nunc preparatur, *ibid.* Ipam cenam fidei quotidianus manducamus, *ibid.* Eucharistia primus confectant manibus suis, et ore suo commendatam, Iudei sicut easteri Apostoli tradidit Christus, *vi*, 227; *xviii*, 300. Iude adhibuit ad convivium in quo corporis et sanguinis sui figuram Discipulis commendavit et tradidit, *xvi*, 123. Eucharistia sanguis corporis Christi, *xxxviii*, 129. Carnis sua precias particulas durum esse Dominum quidam putavant, *xviii*, 491. Christus Discipulis insinuare videbatur dicens: *Quicunque non manducaverit carnem meam et bibiter sanguinem meum, etc.*, *vii*, 516. Corpus suum Christus feretabat in manibus suis, cum diceret, *Hoc est corpus meum*, *vi*, 157, 321. Salvator quo vehementer commendaret mysterii illius altitudinem, ultimam hoc voluit alius infigere cordibus, et membra Discipulorum, *xxxviii*, 493. Cenam Domini solum ad regnum eiusdem, *ipsum carnem et ore consummatum*, *ixviii*, 615. Nec et aposcilatur Christus ad frumentum panis, *xviii*, 473; *xx*, 196, 208; *xxi*, 224. Fructus panis in sacramento corporis Christi, *xxxviii*, 405. Noluit agere Christus a Discipulis, nisi in fractione panis, propter non quoniam

eum visuri eramus in carne, et tamen manus

per insaniam fuderunt homicide, per gratiam biberunt, viii, 321; ix, 223. Gredentes sanguinem biberunt, quem seviendo fuderunt, xvii, 352; 374, 440, 466; xxi, 317; xxii, 31.

Eucharistie perceptio, xxvi, 51, 396, 397. Vocatur cena Domini, xxxviii, 492. Sacramentum eucharisticum quia dispositione suscipendum, xv, 304. Carmen Christi nemo manducabit, nisi prius adoravit eum, x, 491. Qui manducant carnem Christi, et bibunt sanguinem Christi, cogunt quid manducant, xix, 134. Eucharistie sacramentum est ieiunium, et cetera, 323. Eiuscessore, est visibiliter celebrari, oportet tamen invisibiliter intelligi, x, 492. Tunc vita unigenite erit corpus et sanguis Christi, si quid non est, et visibiliter sumitur, in ipsa veritate spiritu illiter invenientur, spiritu hincibat, xix, 126. Vnde Christi corpus et sanguinem sacramentum etiam in pectus recessum, xxxi, 355. Ad altare Ecclesie postum multi secundari possunt procedere, ad altare aliud in celis non possunt, xxxi, 305. Corpus Christi manducant hereticis sacramento solo, Catholici per ipsa, 197. Clerici coram manducant, et non vera, et non sacramento tenus, quid sit, ibid, 212. Eucharistie corde manducandi carmen Christi proprium, xxxii, 300.

Eucharistie perceptio casta conuentum, xii, 135, 137. Nostri qui accedit, quid manducet, quid bibat; immo quem manducet, quam bibat ab sine a formicatione, xvii, 252. Humilitas Christi in Incarnatione, et in alteris sacrificiis declarata, vii, 312, 318, 327. Nisi esset humilis Christus, nec manducaret, nec biberetur, vii, 512. Cenam suam dedit Dominus passionem suam dedit: illi saturatur, qui imfatur, vii, 288, 301; xii, 369. Corpus humilitatis Domini sui manducant etiam divites terrae, nec saturant usque ad imitationem, sed tamen adorant, vii, 289. Et ipsi superlati veniunt ad mensam Christi, accipiunt de corpore eius; sed adorant tantum, non etiam saturant, xi, 37, 53. Concederunt panpers, et saturati sunt, talia passi, qualia manducaverunt, vii, 301. Nos de cruce Domini pascimus, quia

corpus ipsius manducamus, xi, 17.

Eucharistie bonus vivificat, males mortificat, xvi, 55. In eucharistie habet indec ubi vivat, habet unde vivat, xv, 307. Manduca vitam, bibe vitam; habebis vitam, et integra est vita, xii, 126. In corpore et sanguine suo Christus voluit esse sicutem nostram, vii, 512. Eucharistie enim in primis Martyres ad expensionem eius, xxxii, 65. Judicium de pacifice Christi, enebeatis sunt, non manducandis crucifixum, et bidentem, illuminemur, vii, 329. Eucharistie sacramentum pietatis, signum unitatis, xv, 307. Mysterium pacl et unitatis nostre, quod idem in pane et in vino consecratur, xx, 477, 483. Concordia et unitio effectus sacramentum corporis Christi, xv, 307, 308, 309. Soll illi manducant corpus Christi, qui sunt in compage membrorum eius, vi, 210. Virtus que in eucharistie intelligunt, ipsa unitas est; ut reddit in corpus Christi, effectus membra ejus, sienus et agni accepimus, xvii, 196. Corpus Christi sacramentum qui accepimus, non omnes apud eum habituri sunt etiam longe prouinciam membra ejus, xxxi, 395.

Eucharistie. Sanguine Christi accepto, ab omnibus gentibus respondet Amen, xxxi, 1, 223. Pretium nostrum acceptum, Am, 197. Respondetur, xii, 98. Ad pugna Christi quotidie dies, Am, xxi, 197. Ad membra Domini accedentes, ibi respondetur verba fidei, xxi, 248. Qui ad mensam Domini accedentes, ibi responderunt verba fidei, hi fideles vocantur, ibid. Fideles hi, quibus Christi corpus evagot, xii, 65. Mysterium vestrum accepimus; ad id quod estis, Amen respondetis, et respondendo subscriptis, xx, 424. Audis Corpus Christi, et respondens Amen esto membrum corporis Christi; ut verum sit Amen, ibid. Vere et realiter presens Christus in eucharistie, xxxi, 149, 150. Eucharistie effectus, ibid.

Eucharistie perceptio cum praecedit oratio Domini, xvii, 330. His verbis Dinitate nobis, etc., loat facie ad altare accedentes, et corpore et sanguine Domini communicanus, ibid. Eucharistie symbolum unitatis, xxxi, 164. Liturgie expositi, ibid. 165.

Eucharistia panis noster quotidianus, xviii, 182, 195, 204, 618. Eucharistie sumptio quotidiana, xxxv, 67; xxxvi, 112. Eucharistiam, et cetera, accipere debent fides, xx, 477. Communicare ali quidem, alii certe quidem, xxxvii, 488. Qui non audet audire, xxxvii, 488. Nonnulli audierunt, et cetera, 489. Eucharistia, et cetera, sumenda, et pratermitte, ut corpus et sanguinem Domini honorant, ibid, 489. Contumeliam solam non vult iste iste, scit nec misericordia fastidit, ibid, 490. Quid inde sentiat Augustinus, ibid. Ex hoc placuit Spiritui sancto, ut in honorem tantum sacramenti, in Christiani prius Dominicum corpus intraret, quam ceteri cibi, ibid, 492. Cataplasma ex Eucharistia, xxxvii, 114. Sanguis nostra que per episcopum manum affundatur, ad idem dicti adducuntur, xx, 202. Eucharistiam quoniam conciliat Ophite, xxvii, 222. Cataphrytes, ibid, 224. Perupziani, ibid, 224, 225. Manichei, ibid, 232.

EUCHARISTIS presbyter per memoriam sancti Stephana a calice sanatus, rv, 220, 251. et suscitatus est, ibid.

EUCRATIUS a Thessalonice falsum esse et iniquum Baptismi hereticorum contendebat et a Catholicis pellendum esse, quia non gratiam celestem sed blasphemiam Trinitatis exprimit, xxxi, 418. EUCRATES a heretico, xxxii, 239.

EUDOMENUS, ii, 431. Eudomenes non possest esse mediū deos inter et horum, ii, 434.

EUPHRATES astrologus, iii, 323, 326. EUPHRATES publicus, xv, 109, 110.

EUPHRATES, iv, 280; vxy, 109.

EUPHRATES, xxv, 48; xi, 452. Qui scilicet rius sibi ac ludicra spectacula exhiberi volunt eversiobibus et erroribus aliorum, iv, 280. Eversor, xi, 452.

EUPHRATES presbyter ad unitatem Cheviti conversus, xi, 38.

EUGENIUS ab Annedera, xxxi, 419. EUGENIUS tyrannus Maximus successor a Theodosio vietus, xi, 269.

EUGENIUS, xii, 373. Sacram historiam scripsit, ii, 347. Saturnum, Jovem, Neptum, et Plutonem homines fuisse prodit, xii, 372, 373. Eugenius ab Enio in Lathan lingum versus est, ii, 290; xii, 373.

EULOGIA panis, xxxii, 159, 160.
Eulogia fieri dicunt, dum sumunt panis
mitatis gratia missus, xxxii, 320.
Id est accipiendo beneficium, *ibid.*, 324.

EULOGIUS episcopus, xxxii, 54;
xxxv, 103, 130.

EULOGIUS diaconus martyr, xx, 427;
429. Ejus responsa, *ibid.* 432.

EULOGIUS Carthaginensis rhetor, xxvi,
614.

EUMALIUS vicarius Africæ, xxxii,
480; *ibid.*, 85, 184.

EUNOTIUS a quo Eunomianus hereticus
scit Actuum, xxxii, 238; xxxv, 502;
xxxv, 86, 87. Eunomius Filium Dei
adidit, xxvi, 247, 248. Eusebius Chro-
nicon, iii, 317, 440, 476. Eusebius
tentatio de teologo quod non admissions
Abrahæ factæ sunt, *ibid.* 317. De amis
servituïs Iacobiam in Egypto, vii, 1.

EUSEBIUS, vi, 189; xvii, 291; viii,
554, 556, 559; xxxii, 291. Pec-
cata in Spiritum sanctum, xi, 477.

Eunomianus in Oriente, non in Africa,
xviii, 49.

EUNOMIUS Candacis regne acceptit
Spiritum sanctum sine hominum minis-
terio, xviii, 543, 546; xx, 391.

EUDOVES patrum Thagessensis, xxxv,
210. Cum agens in rebus militaret,
convertitur ad Deum, et autem Augustini-
num baptizatur, *ibid.* 211. In libro de
Quantitate animalium et de Libero, collocutoris personam sustinet, xli, 1.

450, 451 et seqq. Augustinus se scimus
in sancto proposito adjungit, et cum
ipso redit in Africanam, xxv, 210. Pal-
ladium canat in obitu Monnici, xxv,
220, 221.

EUDOVES cum Proculioleum sermonem
consult, xxxvii, 371.

EUDOVES episcopus in Italiano profes-
tus cum Thesio, xxxix, 91, 92.

EUDOVES de quo Paulinus, xxxviii,
319.

EUDOVES episcopus Uzalensis, iv,
233; xxi, 157, 158; xi, 276. Rescri-
bit Valentino de epistola ad Simum, xli.

Vide notam (19), p. 579. Mala diversitas
epistolæ Augustini proponit, quibus et
Augustinus respondet, xi, 276, 277.

EUPASIA a viro sui adulterii criminis
accusata fuit apud Antonium; hanc dam-
nare nobilat imperator nisi vir prehui-
set castissimi exemplum, xxvi, 404.

EUPHEMITE heretici, xxvii, 239.

EUPHRATES, v, 413. Nomine mag-

ni fluminis intelligitur, *ibid.*, 333.
EUROPA rapta a Xanthio Cretensem
rege, iii, 443.

EUROPE dimensio, iii, 318.

EUROPE secundus rex Scytonorum,
iii, 432, 433.

EUSEBIO. Eusebia Michæla quasi sanctimo-
nialis, xxvii, 232.

EUSEBIUS, vi, 608; xxxvi, 221.
Historia ecclesiastica quæ ad sacra
Scripturam pertinent contexta, ix,

506. Eusebius Historie a se in Latinam
linguam translate Rufinus duxit libros
addidit, xxvi, 247, 248. Eusebius Chro-
nicon, iii, 317, 440, 476. Eusebius
tentatio de teologo quod non admissions
Abrahæ factæ sunt, *ibid.* 317. De amis
servituïs Iacobiam in Egypto, vii, 1.

EUSEBIUS Caesariensis. Pseudo inter-
pretatus est, xxxix, 69. Constanti-
opolitanus vocatur a Patrino, qui ip-
sum Historiam mitiū ad Alysium,
xxxvii, 318.

EUSEBIUS Vercellensis, xxxix, 71.

EUSEBIA Enniensis, xxxix, 113. In
Epistola ad Galatas commentarioſis
reliquit, *ibid.* 55.

EUSEBIUS per Hieronymum mitiū
libros Ammiani Pelagianni, xxxxi, 55.

EUSTASIA ex insula Capraria (mo-
nachus), xxxvii, 469.

EUSTOCHEMUS et Paula salutant Au-
gustinum, xi, 379. De dormitione Eustoc-
hei dolet Hieronymus, xl, 144.

EUTONIUS episcopus, xxxv, 103, 120.

EUTROPIDES episcopus, xxxix, 433.

EUTYCHIANUS consul, iii, 538.

EUTYCHIANUS hereticus, xxvii, vide
notam (8) ad calcem, p. 601.

EXACTORIS, qui quod suis jam redi-
litum erat, rursum repetebat quasi se
non mandante datum, iniquitas corripi-
tur, xli, 367, 368.

EXAGGERATISSIMI diaboloi angeli, xix,
382.

EXALTARE Deum, est alium confiteri,
xxii, 23. Exaltat Deus humiles sic ut
non faciat superbos, xi, 327. Vide Su-
PEREA.

EXAPLARE. In passione sancti Cy-
priani et Justini exaplatari jussit,
xxii, 161.

EXAUDIRE orationes hominum eliam

IN OMNIA OPERA SANCTI AUGUSTINI.

peccatorum, xix, 157, 162. Exaudiens
homines, cum Deum orat, ambienti
dubitatio tollitur, xvii, 391. Exaudiens
nos hinc Deo quedam necessitudo, quia
fecit nos, *ibid.* 43. Deus prævenit de-
sideria nostræ, *ibid.* 44. Petentem nu-
gatorum proprieſis Deus non exaudit ut
det, sed exaudit ut sanet, non dando,
xvii, 442. Si Deus non dedit, scias quia
prodest tibi, quia non dat pater bonus,
ibid. 443. Exaudit quodam Deus ira-
tu, non exaudit quodam proprieſis, *ibid.*
334. Deus aliudque non exaudit, ut
intelligamus quid ab ipsa petere de-
bamus, viii, 502. VIDE ORATIO. Qui
vult audiri a Deo, prius audiat Deum
xvi, 318.

EXAUDIRE murmurationem, id est,
cogitationem, vi, 45.

EXACCATIO maxima pena, ix, 49;
52, 55. Uniquis ut sit exercitus ad
paragium, aut admetetur ad conver-
sionem, aut si contineatur vocacionem
et disciplinam. Dei, exercatur ad damnationem, viii, 198, 199. Cum clavis
exercetur, alius illuminatur, iudicio divino
velimquendam, xvi, 81, 82. Execcatio
hominem sinistra intentio, xii, 394,
396. Elain causa excusat, ix, 221,
229. Execcatio infidelium a diabolo
potest esse, xxxvii, 547. In uno co-
demplique male alio malo venit de us-
titia studentis, aliud de nequitia vo-
lenti, aliud de iustitia punientis, *ibid.*

Execcatio infidelium secundum quem-
dam modum ad verum Deum pertinere
potest, *ibid.* 539, 540. nec iniuste,
xvi, 81, 82, 87. Execcatio Deus des-
rendo, *ibid.* Execcatio Iudacorum et
superbia, xlii, 83, 84, 87. Execcatio
aliquando utilis, xiv, 376. Plurimi Ju-
datorum profuit, xvi, 83.

EXCELLENTIA tria, xxi, 380.

EXCEPTO, xxii, 65. Exceptores judi-
cii, xii, 77, 83.

EXCESSUS in rebus ad utendum con-
cessio longe tolerabilior, quam in non
concessis, xxxv, 261.

EXCLAMARE auditorum, xvii, 172.

EXCELSI ab Ecclesia quomodo eiden-
tis, xv, 327.

EXCELSORUM argenti, xxxix, 426.

Sic vocantur qui de confusione masse

noverunt vasis formam exprimere, viii,
534; ix, 110.

EXCOMMUNICATIO, v, 560; vi, 513;
xvii, 56; xxvi, 48; 401; xxxi, 137;
xxxii, 298; xxxiii, 123. Excommu-
nicatio est misericors severitas, xxxi,
46. Remedium est contra gravia que-
dam peccata, *ibid.* 91. Corporis ex-
tigens, excommunicatus, etiam cum
dilectione separare, viii, 521. Ex-
communicatione passus est in Ecclesia
non est, xxxv, 46. Qui ab Ecclesia re-
securant, periculis corporis ac luporum
denuo exponuntur, et in innocentes, xx,
430. Excommunicatus non nisi legitima
potestate et cunctioſis facienda, xix,
409; xxi, 314. Excommunicatus a pre-
bitero subiicitur, xxxix, 333.

Iste excommunicatus a presbitero suo
diabolus, *ibid.* Excommunicatus ubi ad-
hibenda, xx, 209, 210, 211, 214.

Excommunicatur incontinentes, xx,
430. Excommunicatio prudentes quan-
doque abstinentum, ne flagello punit
fatu qui exsultat, xvii, 317. Maxime dum
Ecclesia perturbatio et disruptio timetur,
xvii, 406. Parva maluerunt Pelagianni
in Ecclesia compage sanari, quam ex
eius corpore resurari, si necessitas per-
mitteret, xi, 262, 263, 397, 412. Ex-
communicatus non fusse qui merba-
tur, Augustinus probat, ubi erat pericu-
lum schismatis, xxxxi, 134.

Excommunicatio quid debet intueri,
xxxii, 163, 165, 212, 213. Potest esse
utilis, xxxvi, 46. Quomodo salubris,
xxxii, 210. Per pouleniam aut per
malam conscientiam a Christi corpore
separati, xii, 93, 94. Sicut autem vi-
sibilis excommunicationem, quisquis
contra veritatem qui convincitur et ar-
guitur, inimicum gestat animum, jan-
precisus est; sic post reconciliacionem
manet precisus, xxxxi, 298. Si objecta
Cæciliana crimina possent monstrari, ip-
sum jam mortuum anathematizaremus,
xi, 443. Separatio falorum fratrum,
ante tempus messis, sine perturbatione
Ecclesie non potest fieri, xvi, 121. Ab
iis fraternali non separat charitatem,
quos de fraterna congregatione precipit
Paulus separari, xxxi, 197, 198, 199,

909. Excommunicatio inopentes a spiritualibus homines non lucti, sed probat, *ibid.* 260. Non obest homini, quod extabuntur (*Ecclesiæ*) non sunt nisi ex mortali humana ignorantia, si de libro vivorum non enim detinat iniqua conscientia; *xxxix*, 83. Si quisquam fiduciam fuerit anathematizatus iniuste, ei potius obserbit, quam si hanc patietur iniuste qui faciat, quam si hanc patietur iniuste ut sese gerere debant, *xv*, 327, 328. Ut dominus invenire pro peccato unius amathematici feratur, rationem non inventum, nec fercit annus est Augustinus, *xlii*, 374. Excommunicati laicorum, et clericorum degredare, *xxvi*, 152. EXCRUCIATORIUM, *xxxix*, 149.

EXCUTIAS, se putat humana superbia, quando ignorantes, non voluntatis videtur esse quod peccat, *xli*, 63. EXCUSATORES se dicit Pelagius males, quod gratiam bene vivendi non accepterit, *ibid.* 60, 61. Inexcusabilis ostenditur omnis peccator, *ibid.* 61, 62. Eos qui scient peccatum, vocat Scriptura inexcusabilem etiam secundum judicium superbiae sue, quo multum confidunt de virtutibus propriis voluntatis, *ibid.* 64. Excommunicantes peccata sua, per circuitum volunt venire ad Deum accusandum, qui nolunt de compendio venire ad Deum placandum, *vii*, 454. Impulsi ut ex securitate Deum, *x*, 327; *xix*, 145. Excusatio peccati iniqui est et a diabolo suggeritur, *xvii*, 339, 414, 415; *xxvi*, 222. Excusatio in peccatis manifestis, est superbia damnabilior, *ix*, 190. Nolens se esse reum, addit potius ad reatum, *xxvi*, 222. Non penam removet, sed veniam, *ibid.* Excusationes in peccatis diversis; fati, fortunæ, diabolî, et ipsius Dei, *ibid.* 223. Exscusator tuus eum vis esse, triumphat de te diabolus accusator tuus, *xvii*, 413.

EXCUSSORUM filii, qui, *xii*, 116.

EXDUMVIRI, *xxxix*, 143.

EXEDRA, *xxxiii*, 169. Locus de quo episopus loquebatur ad populum, *iv*, 236.

EXAMPLES ratio anteponenda, *ii*, 41. Example magis movent quam præcepta, *ibid.* 69, 70. Fidem infirmorum roboran, *xi*, 207. Exempla Sanctorum alios ascendunt, alios dejiciunt, *xii*, 349.

Exempla, carbones desolatori, *xii*, 351. Exemplis urgenter ad conversionem, *ibid.* 532, 533. In Ecclesia qui præcessunt, exemplum se prodere debent sequentilis, *xvii*, 188. Exemplum bona imitationis qui proponit, misericordiam præstat majorum, quam qui porrigit recipiendi corporis alimentum, *xii*, 249. Exemplum non sumendum a multis, sed a paucis qui sint justi, *xvii*, 189, 190. Exemplum peccandi ex magnorum virorum lapsu non accipendum, *xlii*, 338, 339, 438, 439. Exempla mala non excusare, et quatenus bona non desint, *xii*, 311, 312. Exempla malorum se excusari, sibi non patrum non ad causam malam, sed comitem ad ponam, *xii*, 474.

EXENTA, pro serua, *vii*, 330.

EXEQUACIUM, sollempnitas obsequiorum, *xii*, 422. Per triduum in hymnis Dominum collaudavimus super seculum defunctorum, ac tertio die relectionem sacramenta obituum, *xii*, 278. In exequiis quid ad spiritum mortuorum perveriat, *viii*, 333. Exequia magis sunt vivorum sollatia, quam subsidia mortuorum, *xii*, 25. Exequia divinitus, *xii*, 543; *viii*, 333.

EXERCERE. Aliquando Deus per temporalem potentiam dannatorum, exercet disciplinam liberandorum, *ix*, 468, 469. *Vide TIBULATIO.*

EXERCITARI, dicti solent ab omnibus, *xii*, 46.

EXHORTATO quen ad finem adhibetur, *xii*, 380. Exhortationes vires ex grata, *xxxv*, 356. Exhortatio nihil proficit nisi revelet illi qui intus est, *xv*, 301, 302.

EXIGTOR plus ab eo cui plus datur, *xii*, 62.

EXISTENTIA mentis humana demonstrantur Dei, *xxi*, 143, 144.

EXODUS liber secundus Pentateuchi non habet Ezechiel, *xxxv*, 82.

EXORCISMUS quid, *vii*, 143. Exorcismus parvulorum baptismo, *ix*, 294; *xxxv*, 387; *xxxvi*, 207; *xxxvii*, 127, et exsuffratio in baptismo, *xxxvi*, 297, 441; *xxxvii*, 45, 46. Exorcismus inter ritus baptismi, *i*, 125; *xxxii*, 272; *xxxiv*, 186. Est vetustissimum ritus, *xxxv*, 278. Antiquissima Ecclesiæ tra-

ditio, *ibid.* 275. Exorcitor potestas diabolica in baptismo, *ibid.* 212. *Vide BAPTISMUS.* Exorcismus adjuratio Christi dominus, *xii*, 142, 178, 184.

EXORCISTERIUM Ecclesiasticum, *xxxii*, 510.

EXORBITARE est extra orbitam fieri, *xvi*, 44, 13.

EXOSALTATUS, *x*, 433. Exploraretur, *x*, 537.

EXPEDIRE et illicitum esse quid diffundit, *xvi*, 383. Quando quid expediet, quando non, *ibid.* 386. Quod licet, sed non expedit facere, non legis vincit, *io*, sed libera dilectione cavedendum, *ibid.* 287.

EXPERIMENTA corrigit, quem verba non corrigunt, *xvii*, 221. Experiendi assiduitas paulatim subtrahit admiratio in incautum, *iv*, 162, 163.

EXPONITUR, *xvi*, 549.

EXPONERE pro deponere, *xvi*, 284, 285. Expeditus modis, quasi depositio modis, *xvii*, 614.

EXPIRARE, extra spiritum fieri, *xvi*, 14.

EXSUFELATIO in baptismo, *xxxiv*, 186; *xxxv*, 236; *xxxv*, 357; *xxxvi*, 207. Exsuffratio parvulorum vetustissimum ritus, *xxxvii*, 273, et antiquissima Ecclesiæ universæ et antiquissime traditionis, *xxxvii*, 97, 98, 400, 515. Exsuffratio in baptismo parvulorum ut eruantur de potestate diabolî, *ibid.* 277. Exsuffratio imagines Dei in baptismo non fecerit, nisi crux esset a potestate tenebrarum, *ibid.* 140. Ipsi gravis et insignis fieret injuria, si imagines ejus sine peccato exsufflarentur et exorcizarentur, *ibid.* 274.

EXTERIORA non amanda, *xii*, 331, 352. Exteriora nostra esse non possunt illis quibus interiora immunda sunt, *ibid.* 95. De interioribus gaudemus, in exterioribus necessitatem habeamus, *xii*, 351, 352. Externis tanto magis quis moritur, et quis magis appropinquat Deo; sicut cum ab eo recedit,

omnes vires suas in extera convertit, *xxxvii*, 500.

EXTIMA. Progredi in extima nihil est aliud, quam intima projicere, id est longa a se facere Deum, *xii*, 222.

EXTOLLERE. Parum est ut illud quod in se est bonum, agnoscat homo oculi a Deo sit, nisi etiam inde non se extollat super illum qui nondum habet, *xii*, 371. *Vide SUPERBIA.*

EXUL NUSQUAM Christianus, *xix*, 98. Exul, si patria amatorem, magna pena; si non amatorem, pejus cordis pena, *xx*, 375. Exulium son sponte quotidie servi Dei eligunt, *xxvii*, 269.

EXULARE, extra orbem fieri, *xvi*, 14. Exultatio ab bona, alia mala, *x*, 411. Exultare Domino pro debet, si vis secundum mundum incolit, *ibid.* Exultare in celibatu sibi, est exultare in cordibus suis, *xix*, 73. sed in spe, *vii*, 512. Exultare quicunque debet cum tremore, quia dominus est unde exultat, non meritum suum, *xix*, 73. Exultatio in iustorum in seculo, ac proxime transiens; iustorum in Domino, et permanet, *vii*, 469.

EXULTARE pro experientia, *vi*, 23, 24.

EXULTAS optimus et plissimus rex, regnavit Romuli temporibus, *ii*, 461. Laus et templa idolorum, et excelsa destruenda destruendo, Domino servirvit, *x*, 455. Ezechias secundum quasdam futurorum causas moriturus erat, et quonodo quindecim anni ad vitam illius additi, *xvii*, 358, 359.

EZECHIEL, quid et quo tempore prophetauit, *iii*, 483. Prophetavit in captivitate Babilonica, *ix*, 192. Ezechiel de filiis et patribus suis vitas separatis ducentibus lupiter, cum ait iustitiam patris non nocere filii, *xxxvii*, 44. Ezechiel prophetavit, cap. XVIII, pertinere ad præsumptum revelationes Testamenti Novi, *ibid.* 58. In Ezechiel commentaries edit Hieronymus, *xx*, 320, 321.